PÍSECKÝ SVĚT

svobodný prostor pro vaše názory

WWW.PISECKYSVET.CZ

ŘÍJEN 2015

TÉMA

Jaké projekty jsou v Písku na spadnutí?

KAREL VODIČKA:
O supech, parazitech a proč jsem zůstal komunistou...

KONTROVERZNĚ:

ŘEZNÍK
v městském divadle?

STK Mirotice s.r.o.
stanice technické kontroly a měření emisí
382 229 094
www.stkmirotice.wbs.cz

Zajišťujeme zákonem předepsané kontroly motocyklů, osobních motorových vozidel, nákladních vozidel do **3,5 t** a jejich přípojných vozidel, dále traktorů i jejich přípojných vozidel.

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů.
www.fondnno.cz
www.eeagrants.cz

fond pro NNO | NROS Nadace rozvoje občanské společnosti | nadace partnerství | LIDÉ A PŘÍRODA | Iceland Liechtenstein Norway eea grants

TIPY PÍSECKÉHO SVĚTA Z KALENDÁŘE AKCÍ V PÍSKU

Pondělí 5.10. – sobota 10.10.
Městská knihovna Písek

ZAŽIJTE KNIHOVNU JINAK

Pro 19. ročník Týdne knihoven připravila knihovna program pro děti i dospělé na každý den v tomto týdnu. Nevšední zážitek přinese jistě **multižánrový festival mezi knihami**, ve středu 7. října od 17 do 21h. Tradiční AMNESTIE připadá na středu 7. října, po celý týden je přihlášení nových čtenářů zdarma. Přesný program týdne: *www.knih-pi.cz* a *www.piseckysvet.cz.*

Sobota 10.10., 9–12h.
Městská knihovna Písek

TURNAJ VE HŘE PEXESO

Dopolední klání v české hře, která letos oslavuje 50. narozeniny! V dětském oddělení knihovny v rámci Týdne knihoven.

Neděle 18. října, 16 h.
Tyršova 468/30

VÝLET DO NENÁVRATNA

Literární odpoledne v Heydukově památníku. Příběh mladé studentky a jejích spolužaček za války. Připravila a účinkuje Stanislava Hošková, Dobříš. *Pořádá Prácheňské muzeum*

Pondělí 26.10. 17–19.30
Sladovna

BESEDA OBČAN VERSUS POLITIK

Tentokrát na témata Singltrek Písecké hory a Smart City Písek.
Pořádá Písecký svět.

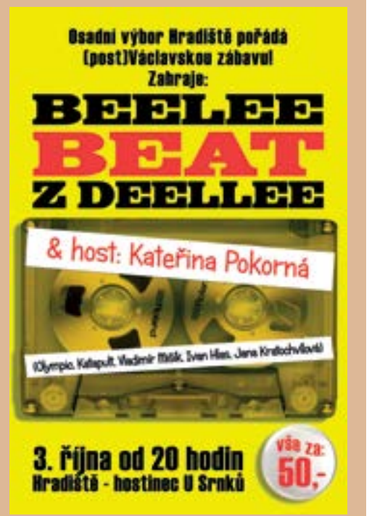

Pátek 30.10. – neděle 1.11.
Kulturní dům Písek

LINE DANCE: CZECH OPEN

Mezinárodní kvalifikační soutěž pro World Championships v Line dance. Přihlášeni jsou soutěžící z celkem šestnácti zemí, od začátečníků po profesionály, zvláštní kategoie např. Couple, Partner, Improvizace a další. Pro zájemce z řad veřejnosti budou otevřeny workshopy se zahraničními lektory a sobotní Line dance párty. Přijďte podpořit písecké soutěžící!
Pořádá TCS Louisiana Písek

Písecký svět

ŘÍJEN 2015
zdarma

Evidenční číslo
MK ČR E: 211 63

Vydavatel: OS Písecký svět
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
Občanské sdružení
registrováno MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz
inzerce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová,
jelenova@piseckysvet.cz
Mgr. Magdalena Myslivcová,
myslivcova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník,
zbornik@piseckysvet.cz

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři. Přetiskování jakýchkoli částí povoleno pouze se souhlasem redakce a s uvedením zdroje.

Redakční uzávěrka: 30. září 2015

Tisk: NOVOTISK Praha

Fotografie ve vydání, pokud není uvedeno jinak:
© Písecký svět

Co nabízíme?

Svobodný a nezávislý web pro vaše názory na vše, co se děje v Písku a okolí a tištěný měsíčník – občanské noviny. Rádi zveřejníme všechny příspěvky, které neporušují zákon a zásady slušnosti. Neziskovým organizacím a školám poskytujeme bezplatnou propagaci. Úředníkům a politikům prostor pro komunikaci s občany.

Redakce Píseckého světa a kontaktní místo pro občany:

Písek, Velké nám. čp. 1, 1. patro
pondělí 9–12 a 13–15 hod,
středa 9–12 a 13–17, pátek 9–12 hod.

O projektu

Vydávání Píseckého světa je podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů. Program Fond pro nestátní neziskové organizace, jenž je financován z EHP fondů 2009-2014, se zaměřuje na podporu nestátních neziskových organizací prosazujících veřejný zájem. Hlavním cílem programu je posílení rozvoje občanské společnosti a zvýšení příspěvku k sociální spravedlnosti, demokracii a udržitelnému rozvoji. Program se konkrétně zaměřuje na podporu demokracie, lidských práv a genderové rovnosti a na posilování kapacit nestátních neziskových organizací stejně jako na specifické potřeby minoritních skupin.

Inzerujte v Píseckém světě!

Plošná inzerce od 680,- korun
inzerce@piseckysvet.cz
tel. **739 348 550**

Chcete podpořit naše noviny?

Vydávání občanských novin Písecký svět můžete podpořit libovolnou částkou na účet veřejné sbírky:

783 100 3001 / 5500

Nabízíme možnost
řádkové soukromé inzerce
cena 40,- Kč (do 5 řádek)
UZÁVĚRKA VŽDY 25. DEN V MĚSÍCI

Z obsahu:

AKTUÁLNĚ: **K návrhu nového bazénu** **4**
Vycházka s architekty: Mehelnické bro(zro)dění **5**
TÉMA: **Jaké projekty jsou v Písku na spadnutí? – Pozvánka na besedu Občan *versus* politik** **6–7**
TÉMA: **Singltrek a k historii Píseckých hor** **8–9**
ROZHOVOR: **Karel Vodička – O supech, parazitech a o tom, proč zůstal komunistou** **10–11**
NA NÁVŠTĚVĚ: **Jmenuji se ŠVAGR** **12**
FOTOREPORTÁŽ: **Martin Zborník – Draci ve Skalách** **13**
KULTURA?: **Kontroverzně – Řezník v Divadelce** **15–16**
Z NAŠÍ ŠKOLY: **Přijďte ochutnat filmovou hostinu!** **17**
ODJINUD: **Strakonice nejen sobě – Jak to dopadlo** **18**
SERIÁL: **Strašák jménem brownfield – LETŇÁK** **19**
PŘÍRODA: **Budníček menší hájí svůj revír** **20**
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: **František Trávníček** **21**
PUBLICISTIKA: **Petr Putna a Rosťa Homola** **22**
REPORTÁŽ: **Filip Štojdl – Z Písku do Budapešti** **23**
SOUTĚŽ **o projížďky na koni na ranči IXION** **24**

NETŘEBA VŽDY SPĚCHATI...

Vydáváme náš měsíčník a občas přemýšlíme, jaký má vlastně mít smysl. Čím by mohl konkurovat, jak se odlišovat od jiných médií, od aktuálních deníků a týdeníků... Vydávat „noviny" s měsíční pauzou se v dnešní překotné době zdá býti velkým nesmyslem! Jenže, když o tom více uvažujeme, docházíme i k jinému pohledu na věc: Čím dál víc lidí totiž začíná být přesyceno agenturními zprávami, nekonečnými tweety a bleskurychlými posty, které na všechny strany on-line média, blogeři a neúnavní zpravodajci nepřetržitě chrlí... Ostatně i na našem www.piseckysvet.cz se leckdy snažíme reagovat oka–mžitě. Ale je to vždycky dobře?

V některých dnešních textech se naopak jejich autoři snaží o nadčasovost, o hledání a připomínání kontinuity a nadhledu. V poslední době se ostatně ve světě objevuje nový fenomén – takzvaná pomalá žurnalistika. Nesnaží se sledovat dění minutu po minutě, ale spíš naopak, hledat v událostech hlubší smysl, třeba i s řádným odstupem. Často totiž nemáme vůbec čas dávat si cokoliv do souvislostí, vracet se k tématům a kauzám, které mizejí závratnou rychlostí kdesi v propadlišti včerejších newspaperů... Duchovní otec pomalé žurnalistiky, editor Marcus Webb, tvrdí, že ho nezajímá aktuálnost, ale kvalita zpracování a nadčasovost tématu. Zkusme se tím alespoň někdy řídit...

*A na závěr obvyklé povzbuzení: Čtěte **www.piseckysvet.cz**, nebojte se zaregistrovat jako přispěvatelé, zajímejte se o věci kolem sebe, přemýšlejte, pomalu, do hloubky a v souvislostech, a až potom diskutujte... Někdy opravdu není KAM spěchat ;-).*

Za celou redakci PS Zdenka Jelenová

FOTO MĚSÍCE:

Rozloučení...
...anebo POZVÁNÍ?

Je tahle momentka z minulého ročníku Mezinárodního festivalu studentských filmů z dnešního pohledu smutná, nebo v sobě nese hluboké poselství pro budoucnost? Kameraman Miroslav Ondříček se ještě vloni zúčastnil veselého i hektického studentského klání, které připravují každoročně studenti písecké „filmovky". Školy, jež nese od počátku jeho jméno. Ještě před rokem si v zákulisí rád povídal se členy studentského štábu...

Letos se tradiční akce odehraje již po patnácté, ale bohužel bez jeho přítomnosti. Festival je zasvěcen památce tohoto patrona školy, který zemřel 28. března, po delším pobytu v nemocnici, ve věku 80 let.

„Pan kameraman Ondříček byl velmi přívětivý a veselý pán, který s námi mluvil na rovinu, vždycky nám měl co říct, loni u nás rád poseděl v tiskovém středisku v zákulisí, dal si s námi kávu a povídal... Je pro nás čest, že se naše škola jmenuje jeho jménem," vzpomíná Jakub Charvát, student dokumentární tvorby ve 3. ročníku FAMO a šéf tiskového oddělení festivalu.

Více o MFSF Písek na straně 17.

Text ZDENKA JELENOVÁ
Foto PETR MAZÁČ, student SVOŠF Písek

PÍSECKÝ SVĚT je pravidelně distribuován v nákladu 5 000 kusů na přibližně 30 míst na území celého města Písku, vždy až do rozebrání ho najdete v Infocentru ve Sladovně, v přízemí městské knihovny a v sídle redakce, Velké nám. č. 1. Nabízíme také možnost objednat si donášku (15,- Kč za číslo), info na tel. 739 348 550. **Příští číslo by mělo vyjít v pátek 30. října.** Děkujeme za Vaši přízeň!

K návrhu nového plaveckého bazénu

MICHAL WALTER, TRENÉR PLAVECKÉHO KLUBU PÍSEK:

Jsem velice rád, že dochází po dlouhé době ke konkrétním krokům, které snad povedou ke stavbě nového bazénu. Každý návrh má své pro a proti. Pro mě, jako dlouholetého trenéra plavání, je důležité, že všechny obsahují osmidráhový vnitřní bazén pro závodní plavání a bazén pro výuku plavání. Liší se v uspořádání nabízených relaxačních a sportovních aktivit. Ani u jednoho z nich není příliš patrné, jak budou řešeny bezbariérové přístupy, ale každá takováto stavba je otázkou kompromisů a ty musí přijmout obě strany, jak investor, tak uživatelé. Osobně bych dal přednost vítěznému návrhu pro jeho vnitřní uspořádání a praktičnost, i když mám k němu také určité výhrady, to by ale bylo na delší diskusi...

/D**o 6. října** jsou v Debatních trámech Sladovny vystaveny návrhy nového bazénu./

Videorozhovor s Milanem Princem

V novém městském videoprojektu Tomáše Ouředníka, na který se můžete těšit na webových stránkách www.piseckysvet.cz, uvidíte nejen životní zpověď básníkovu, ale i hudební ukázky z jeho tvorby. Milan Princ psal texty pro Anetu Langerovou, Vlastu Horvátha, Oldu Krejčovese, Helenu Vondráčkovou, Michala Kubelku, Žalmana či skupiny Primátor Dittrich, Harlem, Bílá nemoc, Šutr, Dormozvon, Terezu Černochovou (jednu skladbu na albu Škrábnutí, 2015), Model a Metelice. Je ale především dvorním textařem Písečáka Romana Dragouna.

Oblíbený je pořad Devátá s Princem: vždy ve čtvrtek představuje na Rockrádiu osobnosti české rockové hudby i mladé nadějné kapely.

Novinky ve Sladovně

Výstava **Trnkova Zahrada 2** bude pro velký úspěch o deset dní prodloužena. Do **28. října** máte možnost vstoupit do pohádkového světa oblíbené knížky Jiřího Trnky. **Mraveniště II.** Vladimíra Větrovského je otevřené až 1. listopadu.

LiStOVáNí poprvé za 13 let své existence uvádí knihu Michala Viewegha: **ve středu 7. listopadu od 18 h**. je na programu sbírka povídek Zpátky ve hře. Autor tu vystavuje svou oblíbenou postavu Oskara kritickým životním momentům: manželskému stereotypu, nevěrám, ale také skoro jisté smrti... Účinkují Markéta Lánská a Alan Novotný, vstupné 80 korun.

Ve čtvrtek 8. října se od 17 hodin koná slavnostní zahájení výstavy k 90. výročí narození **malíře a grafika Oldřicha Smutného**, který žil a pracoval v Praze a v Putimi. Jeho obrazy bývají řazeny k lyrické abstrakci a formovaly je významně jižní Čechy, barva rybníků, v nichž se zrcadlila modrá obloha, mraky... Výstava představuje průřez autorovou tvorbou.

Lída Klímová z oddělení marketingu: *„Dosahujeme rekordní návštěvnosti v celé historii Sladovny.* “ Dvanáct tisíc prázdninových návštěvníků je fenomenální úspěch! *„Máme obrovskou radost, protože vidíme, že naše práce má smysl,“* dodává k tomu ředitelka Sladovny Tereza Dobiášová.

Vycházka s architekty: Mehelnické bro(zro)dění

***V sobotu 3. října od 14 do 16 hodin** vás v návaznosti na předchozí témata Dne architektury o potenciálu řeky Otavy již popáté v řadě zvou architekti Petr Lešek (Projektil) a Martin Zborník (Ateliér v kódu a Písecký svět). Tentokráte na brodění džunglí kolem koryta Mehelnického potoka za účelem odhalení jeho potenciálu pro město Písek. Akci pořádá Písecký svět a bude zahájena ve 14 hodin v místě ústí Mehelnického potoka do Otavy, tedy na konci ulice Ostrovní, před pravobřežním vstupem na pěší lávku na ostrov. Tato akce je součástí projektu „PÍSECKÝ SVĚT – občanům otevřeno“, který byl podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů. Foto z vycházky s píseckými architekty v roce 2013.*

Jednou větou:

PONĚKUD HUMORNĚ zakončila **starostka Eva Vanžurová** zářijové zastupitelstvo, když nejprve veřejně pozvala zastupitele na neveřejné jednání zastupitelstva ve čtvrtek 5. listopadu dopoledne – a po upozornění svého spolustraníka Průši, že ŽÁDNÉ jednání zastupitelstva nesmí být ze zákona neveřejné, změnila formulaci na „besedu zastupitelů nad územním plánem“ – neveřejnou.

NOVOU ŠANCI dostala ta nešťastně zpolitizovaná lávka zvaná Pleskotova, když radní odsouhlasili dodatek smlouvy **s architektem Josefem Pleskotem**, podle něhož by měla být dokumentace pro stavební řízení dodána do března 2016, projekt pro realizaci stavby pak do šestnácti týdnů od vydání pravomocného stavebního povolení – jojo, možná se bude stříhat páska ještě před dalšími volbami....

MYCÍ CENTRUM pro auta se právě staví na parkovišti v obchodní zóně naproti hypermarketu Albert.

OKÉNKO STAROSTKY na www.piseckysvet.cz:

Co budete dělat s infocentrem? A kteří zastupitelé občany ignorují?

PTÁ SE JAKUB MALÝ:

Vážená paní starostko, pravidelně do Písku jezdíme se svými známými i s turisty. Infocentrum ve Sladovně jsme si oblíbili a jsme tam velice spokojeni. Je tam moc hezké nádvoří s kavárnami a vodotryskem. Teď jsme se ale dozvěděli, že ho chce radnice stěhovat až někam na Alšovo náměstí. Prosím vás, kdo mohl dostat takový nápad? Všude jsou infocentra někde u radnice. Přimlouváme se za zachování u hlavního náměstí. Co s tím budete dělat?

ODPOVĚĎ EVY VANŽUROVÉ:

Vážený pane Malý, naší snahou je rozvoj turismu v Písku, tedy i infocentra. Jeho současné umístění v hezkém nádvoří Sladovny s kavárnami a vodotryskem je nepraktické především z provozních důvodů. Nelze totiž zcela oddělit jeho provoz od provozu recepce a pokladny Sladovny, problematické je také zásobování a skladování propagačních materiálů. Rada města se na svém jednání zabývala možností přemístění infocentra do vhodnějších prostor. Podmínkou je, aby TIC bylo provozováno i nadále v městské budově, mělo dostatečný prostor a aby bylo na první pohled identifikovatelné přímo z ulice, což je z hlediska turisty velmi důležité. Z mnoha variant, které nám ležely na stole, se jeví jako nejvýhodnější umístit TIC v prostorách nově rekonstruované knihovny na Alšově náměstí. Rada města odsouhlasila pouze záměr budoucího přesunu. Samotná realizace toho kroku závisí na mnoha dalších faktorech. Nejprve se pokusíme získat finanční zdroje z dotačních titulů, následně proběhne rekonstrukce bývalé školy na knihovnu. Celý proces přemístění TIC do nových, zcela autonomních prostor proběhne, odhaduji, nejdříve v roce 2018. Právě proto, že se snažíme poskytnout infocentru poprvé v jeho historii prostory „šité na míru“, je třeba o těchto věcech mluvit s dostatečným předstihem, abychom nepropásli možnost dobré projektové přípravy.

A jak se činí další zastupitelé?

Internetové stránky Písecký svět nabízejí ucelený přehled složení Zastupitelstva města Písku a výsledky hlasování na adrese http://www.piseckysvet.cz/zastupitele. Můžete tu také libovolnému zastupiteli položit dotaz!

Na různé dotazy čtenářů tu již odpověděli například zastupitelé Martin Brož, Roman Drnec, Josef Knot, Petra Trambová a další.

Naopak někteří zastupitelé prostě s občany komunikovat nechtějí. Na dotazy neodpovídá zastupitel **Josef Keclík (TOP 09),** který ignoruje otázku Rostislava Dolejšího, položenou již v červnu: *Dobrý den, nejsem sice z Písku, ale zajímám se o házenou. Jaká je podle vás budoucnost házené – zejména ženy – po letošní “nepovedené“ sezoně? A pomůže město?*

Naprostým rekordmanem v ignorování dotazu pak je zastupitel **Tomáš Franců (Jihočeši 2012),** který nechtěl nebo nedokázal odpovědět na jasný dotaz **Anety Novotné ze dne 16. března:** *Vážený pane inženýre, opravdu jakožto skaut zastáváte názor, že je škoda, že byl v Písku zakázán hazard? Podle médií jste to prý zmínil i na minulém zastupitelstvu... Připadá mi to jako velký nesmysl, osobně jsem tomu právě i kvůli dětem ráda, že byly herny výrazně omezeny!*

Jaké projekty jsou v Písku na spadnutí?

Občan versus politik: Přijďte besedovat!

Písecký svět zve všechny občany, kteří se zajímají, co se ve městě chystá, na další besedu z cyklu OBČAN versus POLITIK. Tentokrát budeme diskutovat o dvou zajímavých projektech, které jsou takříkajíc „na spadnutí" – velký projekt chytrého Smart City Písek a soustava speciálních cyklotras Singltrek Písecké hory. Beseda se koná v pondělí 26. října od 17 do 19:30 ve Sladovně Písek, které tímto děkujeme za skvělou spolupráci.

Diskuze na besedách Píseckého světa Občan versus politik bývá rušná. Pirát Martin Brož o tématu rozdělování peněz na sport. Foto Písecký svět/Martin Zborník

K oběma hlavním tématům jsme se pokusili sestavit reprezentativní panel hlavních diskutujících. A tak se k jednomu stolu sesednou propagátor singltreků v České republice Tomáš Kvasnička se svým píseckým kolegou Robinem Mikušiakem, kteří se tento projekt snaží v Písku realizovat, vedle nich bude místostarosta Písku Josef Knot, jenž projekt podporuje. Pravděpodobně protistranou bude například ředitel Lesů města Písku Václav Zámečník a vedoucí odboru životního prostředí Miloslav Šatra, kteří oba proti projektu Singltrek Písecké hory ostře protestují. Václav Zámečník: *„Na besedu přijdu rád. Já jsem svůj nesouhlas jasně vyjádřil, do Píseckých hor tohle podle mne nepatří. A jestli se zpracovává nějaká studie, o tom nemám ani ponětí, nikdo se mnou na toto téma nekomunikoval."*

Od vedoucí týmu zpracovatelů studie proveditelnosti, inženýrky Alice Kozumplíkové z Mendelovy univerzity v Brně jsme se dozvěděli, že na studii pilně pracují. Zatím analyzují spokojenost a názory lidí – jak místních, tak samosprávy, ale i návštěvníků – se singltrekovým areálem v Novém Městě pod Smrkem, poté se prý vydají na průzkum názorů na Písecko. Součástí studie bude i finanční analýza pravděpodobných důsledků projektu pro místní podnikatele, cestovní ruch atd., a také právní analýza.

K tématu Smart City Písek přijdou diskutovat zástupci píseckých Svobodných, kterým doslova leží v žaludku, a na jeho obhajobu je připraven promluvit Radovan Polanský, výkonný ředitel Technologického centra Písek, a opět místostarosta Josef Knot.

Myšlence „chytrého města" jsme se v Píseckém světě věnovali docela podrobně, i na webových stránkách se rozvinula třaskavá polemika, a tak očekáváme, že o vyjasnění některých sporných otazníků bude jistě mezi občany našeho města dostatečný zájem. Jak se totiž stále dokola přesvědčujeme, nikdo si zatím příliš nedovede představit, co všechno se vlastně má pod slibným názvem Smart City skrývat. Své obavy z ohrožení osobních dat a citlivých informací jak o jednotlivých občanech, tak o provozu celého města neskrývají ani někteří ze zastupitelů, kteří schvalovali Modrožlutou knihu, tedy jakousi píseckou Smart–kuchařku...

Věci veřejné – zajímají někoho?

Věříme, že ano. A tak chceme v pořádání veřejných besed na zajímavá a většinou i kontroverzní témata veřejného zájmu samozřejmě pokračovat. Rádi bychom brzy připravili i besedy na píseckých středních školách, které se budou týkat občanské společnosti a nejrůznějších aktivit ve veřejném prostoru. Kde jinde, než mezi studenty, hledat nové nápady a zapálené duše... Třeba o tom, jak bude vypadat písecké letní kino, by měly rozhodovat nejvíc právě tyto věkové kategorie, protože právě jich by se využití „Letňáku" mělo bytostně týkat (viz dnešní díl Píseckých strašáků od Ládi Berana, str. 19).

V současné době vytipováváme, která další témata by mohla veřejnost nejvíc zajímat. Pokud vás něco napadá, ozvěte se nám do redakce. Jistě by to mohly být například další připravované projekty – v běhu je například architektonická soutěž na řešení historického jádra města, která by mohla napovědět, co a jak by se na Velkém náměstí a v jeho blízkém okolí mělo změnit. I to je samozřejmě téma věčně zelené – nebo spíš šedivé, anžto té zeleně přímo v centu opravdu přespříliš nemáme...

Knihovna, lávka, bazén...

Lze očekávat, že s postupem času, jak se budou pomalu, ale neúprosně blížit další komunální volby, se bude vládnoucí koalice snažit některé klíčové projekty dotáhnout do zdárného konce. U projektu na novou knihovnu se zatím čeká na odpovídající dotační titul, k plaveckému bazénu již byly osloveny tři vítězné týmy a čeká se na jejich další nabídky pro zpracování projektové dokumentace.

O pokračování zpolitizovaného projektu lávky přes Otavu nad Václavským jezem píšeme krátce na předchozí straně – i tady se, zdá se, ledy prolomily. Že by i politikům neoranžových stran došlo, že mít v našem městě zajímavý funkční artefakt od architekta, který se stává jedním z našich nejznámějších – ve světovém měřítku – není zas tak špatná vizitka? Naši vnuci asi spíše zaznamenají, kdože to byl ten Pleskot, než že by vzpomínali, kdo to seděl v té době na místostarostovské sesli. Jenže pro zdar věci – jakékoliv, pokud jde o městský prostor – je to důležité...

ZDENKA JELENOVÁ

Ohrozíme historické přírodní dědictví?

Kde by se měl singltrek stavět?

ZELENÝ POKLAD PÍSKU – tak nazývá Písecké hory Václav Kinský, autor tohoto textu a jeden z odpůrců singltreku. Požádali jsme ho o krátké povídání o historii a významu píseckých lesů a hor. Bránil se sice, že vymezený prostor je příliš těsný, ale nakonec shrnul alespoň to nejpodstatnější... Rozsáhlejší fotogalerii najdete u tohoto textu na www.piseckysvet.cz.

REDAKCE PS

Pokusím se zde definovat alespoň nejvýznamnější přínosy píseckých lesů pro historii i současnost města. Poučme se z historie tohoto zeleného pokladu města Písku.

Písecké hory byly prakticky od pravěku zalesněny. Nálezy kamenných nástrojů dokládají přítomnost člověka ve střední, mladší a pozdní době kamenné. Vyšší polohy byly vyhledávány k osídlení zejména ve starší a střední době bronzové a také v době halštatské (Mehelník, sedlo mezi Svícny a Němcem, pod Svícny). V nižších polohách lesů se zase pohřbívalo.

Díky trvalému lesnímu porostu se v Píseckých horách dochovalo dle archeologa Jiřího Fröhlicha nejméně 55 pohřebišť s téměř 400 mohylami ze starší a střední doby bronzové, doby halštatské, laténské a slovanské.

Ponaučení první: ***V lesích jsou ukryty odkazy na prvotní osídlení zdejší krajiny nevyčíslitelné ceny.***

Vždy byly osudy píseckých lesů svázány s historií a stavem města Písku, vždy zde také byly snahy o jejich podmanění a využití jejich bohatství, skrytého i viditelného. Zdejší lesy měly vesměs doposud štěstí na výtečné lesní hospodáře, kteří dokázali uhájit celistvost rozsáhlého lesního komplexu s vědomím „pokladu", který je nutno předat dalším generacím a také samozřejmě toto jmění chránit ve prospěch majitele – tedy města Písku.

Abychom si uvědomili, co vše skýtají lesy a jaký význam měly a mají pro Písek, musíme se přece jen na chvilku podívat do minulosti. Písecké hory a lesy vždy nebyly v majetku města, patřívaly ke královskému jmění českých králů.

/Dokončení na str. 8

Písecký svět velmi děkuje všem přátelům a spolupracovníkům za podporu!

Fond Otakara Motejla vyhlásil grantovou výzvu OTEVŘENÁ RADNICE 2015 s cílem podpořit iniciativy i jedince aktivní na regionální úrovni, kteří řeší lokální kauzy nebo problémy, sledují práci obecních úřadů, komunálních firem a snaží se veřejnost motivovat k větší občanské angažovanosti. Tohle vše je základní náplní Píseckého světa už několik let, a tak jsme získali možnost prezentovat naše aktivity na speciálním webu, kde bude zveřejněn PRÁVĚ NATÁČENÝ VIDEOKLIP, který stručně představuje naši činnost.

Každý, kdo by chtěl a mohl činnost neziskového spolku Písecký svět a další plánované akce jakkoliv podpořit, se může tímto klipem inspirovat – bude v prvním říjnovém týdnu zveřejněn na www.piseckysvet.cz a na webech motejl.cz a darujme.cz.

Děkujeme upřímně každému, kdo nás jakkoli podpoří – a děkujeme také všem našim milým spolupracovníkům, kteří nám pomohli při natáčení a zpracování.

Foto z natáčení v redakci
MARTIN ZBORNÍK

/dokončení/

Když tě nasytily krásy Otavy, zajdi v Moře lesů, v jeho dálavy.
Zkolébá tě do snů jeho tišina, nevíš ani, že ti srdce usíná.
Drahokamy tají lesní úvaly, vzácný beryl zlatý, krásné krystaly.
Perly rozseli tu pěvci horliví. Nastřádal z nich Heyduk „Ptačí motivy"
Zelená tě alej vábí do dálky, jezírko, kde němé skrývá rusalky.
Piješ vůni lesů, buků, modřínů, opustíš až večer lesní hlubinu.

Prosperita a věhlas královského města byly bezprostředně propojeny s bohatstvím, které se skrývalo a skrývá v lesních tišinách. Zvěř, dřevo a zlato – to byla hlavní lákadla pro české krále, aby v těchto píseckých neprostupných hvozdech pobývali a postupně budovali na březích Otavy silné a významné město.

Ponaučení druhé: ***Nebylo by věhlasného královského města s tak bohatou historií, kdyby v okolí nebyly rozsáhlé lesy, skýtající dřevo a rozmanité druhy zvěře a v hlubinách ukrývající nerostné bohatství.***

Přírodní jmění přitahovalo pozornost okolních šlechtických majetků a samozřejmě také píseckých měšťanů. August Sedláček uvádí, že výkup královského panství, rozloženého od Mirotic k Těšínovu, do majetku a správy města proběhl v roce 1509. Rozhodně byl však Píseckými draze zaplacen. Když obec vykupovala hrad s horami, měšťané přispívali čím mohli: „dadouce na to klenoty i šatstvo". Ovšem až po mnoha peripetiích byl tento majetek potvrzen a přiřčen definitivně městu vkladem darovací listiny, vydané v roce 1558 Ferdinandem I., do zemských desek.

Ponaučení třetí: ***Písečtí měšťané dali vše, co měli a mohli, aby okolní lesy a hory získali do majetku města.***

Nesmíme zapomenout na další bohatství, které by nás mělo stále více zajímat: čistou vodu. Ve zdejších lesích pramení mnoho vodotečí a bylo v průběhu staletí vybudováno mnoho rybníků a nádrží, které vodu v krajině zadržují. Před vybudováním první městské vodárny a vodovodních rozvodů byla voda vedena do města ze čtyř rybníků „U Vodáka" důmyslným trubním systémem a přečištěná kořenovou čistírnou vrboviště, ležícího pod rybníky. Tato čistá voda napájela kašny ve městě. Kdo ví, zda nám jednou tato samospádová vodoteč, odtékající nyní do řeky Otavy, nebude zase dobrá?

Ponaučení čtvrté: ***Písecké lesy jsou prameništěm – zdrojem vody, zadržují vodu v krajině a dotváří tak mikroklima.***

Nemusí být člověk zrovna historik, aby jej zaujal pestrý kaleidoskop významných uměleckých osobností, kterým zdejší lesy učarovaly – ať už to byli literáti, básníci, hudebníci či malíři. Kromě známých píseckých umělců jako Adolf Heyduk, Josef Velenovský či Mikoláš Aleš bych ale také rád jmenoval Josefa Váchala, Richarda Weinera, Jiřího Wolkera, Fráňu Šrámka, Radka Pilaře či Jaroslava Papouška. Právě díla těchto umělců v různých dobách obsahují přímé odkazy na krásy a zajímavosti píseckých lesů.

Ponaučení páté: ***Estetický vliv píseckých lesů není nevýznamnou položkou v „nabídce města", přírodní krásy i klid velkých lesních celků jsou inspirací nejen pro umělce – „město v moři lesů".***

Přítomnost osobností vždy přitahovala pozornost a každý se chtěl hřát v odlesku jejich slávy. Proto také – kromě krásy zdejších lesů a řeky – se Písek postupně stal letoviskem, centrem pro sezónní pobyt – zejména pro pražskou klientelu. Ta přinášela do města jiné zvyklosti a dotvářela zdejší prostředí. Doba letních bytů je sice pryč, ovšem Písek a potažmo i jeho lesní bohatství zůstává i nyní vyhlášenou destinací pro svou klidnou atmosféru „přímořského" maloměstského charakteru. Turistický mobiliář píseckých lesů odpovídá charakteru krajiny a vybízí k poznání (naučné stezky), individuálnímu aktivnímu odpočinku (sportovní stezky) či procházkám se zajímavým cílem (rozhledny, výhledy, vyhlídky). Nemůžeme pominout i vlastní vztah píseckých obyvatel, kteří pravidelně navštěvují lesy pro jejich krásy, dosažitelnost i vybavenost. I z těchto důvodů bylo jako první v tehdejším Československu vyhlášeno území Píseckých hor v roce 1973 jako „území klidu" (nyní „přírodní park").

Ponaučení šesté: ***Písek je vyhledáván návštěvníky pro svou prvorepublikovou atmosféru klidného města a také pro své rozsáhlé městské lesy, které lákají k procházkám, ke spočinutí a rozjímání v lesních partiích – které nabízí výhledy do kraje a rozsáhlou síť turistických tras a zajímavostí. Jde o „území klidu".***

Držení lesů zůstalo v majetku města až do roku 1959, kdy byly městské lesy jako jedny z posledních převedeny pod správu státních lesů. Po roce 1989 je (k 1.1.1993) zřízena samostatná správa městských lesů – Lesy města Písku. Příspěvkovou organizaci založilo město za účelem obhospodařování 6 600 ha lesů a 250 rybníků. Zodpovědným lesním hospodářem je ředitel Lesů města Písku. Na začátku píšu o lesních hospodářích, kteří úspěšně čelili různým atakům, jež by znamenaly ekonomický přínos jednotlivců či skupin a nevratnou škodu na píseckých lesích. Šlo například o plánované rozsáhlé těžby nerostného bohatství či návrhy na pronájmy a těžbu dřeva – v různých dobách byly principy stejné. Poučit se můžeme také například z období tzv. polaření, kdy se pronajímaly celé porosty po vytěžení na polařské díly – zemědělskou produkci (brambory, oves). Tento způsob nakládání s lesy sice znamenal pro městskou kasu krátkodobé nemalé příjmy za pronájmy dílů, ale v dlouhodobém hledisku života lesa je hodnocení jasné – došlo k znehodnocení úrodných humusových vrstev, k erozi půdy a snížila se kvalita následných lesních porostů.

Ponaučení sedmé a poslední: ***Měli bychom respektovat odbornost lesníků, kteří hospodaří na svěřeném majetku a důvěřovat jejich zkušenostem, předávaných z generace na generaci. Upřednostňují konzervativní přístup k lesnímu celku Píseckých hor a mají pravdu. Jen tak lze totiž zachovat jejich celistvou krásu a bohatství pro příští generace!***

Text a foto VÁCLAV KINSKÝ

Singltrek Písecké hory: Cestovní ruch v souladu s přírodou

Autor tohoto článku Tomáš Kvasnička považuje budování přírodních cyklostezek za svoje poslání. Tato aktivita k nám dorazila z USA a Velké Británie, kde Kvasničku stezky nadchly natolik, že si umínil je prosadit i v České republice. Po vybudování areálu v Novém Městě pod Smrkem hledá další lokalitu – a vytipoval si ve spolupráci s Písečákem Robinem Mikušiakem přírodní park Písecké hory… Tento text připravil na žádost Píseckého světa – měl představit podrobněji, co se vlastně má v přírodním parku budovat… ***REDAKCE PS***

Budovatel singltreků Tomáš Kvasnička bude hostem besedy Občan versus politik, která se koná 26. října ve Sladovně – přijďte se ho na cokoli zeptat. Foto Ekolist.cz

Město Písek spolu s experty na plánování a projektování sítí udržitelných, přírodě blízkých stezek připravuje na území severní části Píseckých hor projekt Singltrek Písecké hory. Tento text krátce vysvětluje podstatu projektu, jeho přínosy a také chce vyvrátit obavy, že stezky poškodí přírodu a že zhorší možnosti rekreace místním lidem.

Podstata projektu Singltrek Písecké hory spočívá v tom, že vznikne velice kvalitní síť přírodních stezek pro cyklisty, která přitáhne návštěvníky z daleka. Jakkoli se zdá odvážné si myslet, že by za nějakými stezkami v lese lidé cestovali, je tento nápad již mnohokrát ověřený. První taková destinace začala vznikat již v 90. letech v Národním parku Snowdonia ve Walesu. V České republice vznikla podobná destinace Singltrek pod Smrkem na Frýdlantsku, která nyní funguje již 6 let, ročně ji navštíví okolo 45 000 lidí a v regionu zanechávají útratu více než 50 milionů Kč. Podobné přínosy se dají očekávat i v případě Singltreku Písecké hory.

Před vybudováním Singltreku pod Smrkem také měli mnozí místní lidé obavy, co tento projekt přinese. Lidé měli strach, zda cyklisté nebudou ohrožovat pěší turisty a maminky s kočárky, obávali se plašení zvěře a zničení lesa erozí. Nic z toho se díky zkušenostem expertů, kteří naplánovali stezky, nepotvrdilo. Přestože stezky vypadají jako úplně obyčejné pěšiny v lese, skrývá se za nimi velice důsledné a pracné projektování doslova metr po metru. Stezky nepodléhají vodní erozi díky tomu, že jsou vedeny ve velmi mírných sklonech.

Vybudované stezky však ani náhodou neslouží jen lidem z daleka. První projekt ve Walesu dnes k aktivnímu sportování přitahuje již třetí generaci rodin kdysi nezaměstnaných horníků. Jejich děti, považované často za ztracenou generaci bez vyhlídek do budoucna (a pochopitelně se sklony k závislostem), najednou začalo bavit jezdit na kole. Kromě toho se pro ně objevily nové pracovní příležitosti ve službách a cestovním ruchu. Velmi podobný scénář nastává i na Frýdlantsku, které dosahuje jedné z nejvyšších hodnot nezaměstnanosti v České republice. Singltrek pod Smrkem se zde stal důležitým zlepšením kvality života místních obyvatel.

Stezka má přírodní povrch, na některých místech je doplněna můstky. Foto archiv

Když to shrneme: Ke vzniku kvalitní destinace, která naplní to, co její autoři slibují, je potřeba velkých zkušeností a důsledného plánování a projektování. Pokud je vše provedeno správně, stezky dovedou citlivě a harmonicky provést velké množství lidí přírodou a při přiměřené pravidelné údržbě vydržet mnoho let intenzivního užívání. Právě takto funguje Singltrek pod Smrkem a měl by tak fungovat i Singltrek Písecké hory, a přinášet tak obrovské množství radosti jak návštěvníkům, tak místním lidem.

Mnozí lidé nás oslovují s tím, jak by si přáli, aby Singltrek byl právě u nich a nemuseli za stezkami jezdit tak daleko. Ale jen málo regionů má takové podmínky pro jeho vybudování jako Písecko. Zodpovědně můžeme říci, že mnoho tisíc lidí bude jednou Singltrek Písecku opravdu závidět.

TOMÁŠ KVASNIČKA

KAREL VODIČKA: O supech, parazitech a o tom, proč zůstal komunistou

Karel Vodička je rodilý Písečák (*1951). Před rokem 1989 pracoval jako tajemník Městského národního výboru v Písku, od roku 1976 dodnes je členem komunistické strany – dnes je jedním ze tří komunistů v píseckém zastupitelstvu. Až do letošního roku pracoval na písecké pobočce katastrálním úřadu, je členem představenstva Teplárny Písek a.s. a majetkoprávní komise rady města.

Můžete trochu zavzpomínat na dobu – a svou práci – před rokem 1989? Dnes se občas ozývá „za komunistů bylo líp"... Bylo za vás líp?
Nejde to říct obecně. Byly věci lepší, byly horší, každá doba nese své a každý vše posuzuje podle vlastních priorit a momentální situace. Já jsem byl v roce 1976 poprvé zvolen poslancem městského národního výboru, což bylo něco jako současný zastupitel, tehdy nás ale bylo přibližně sto. Dnes je zastupitelů sedmadvacet. Od té doby jsem po celou dobu členem zastupitelstva. Ctil jsem vždycky zásadu, že pokud mám něco dělat, musím to dělat pořádně – a soustředit se na jednu věc. Proto jsem taky nikdy nepřijal žádnou stranickou funkci, raději jsem dělal pro město a pro lidi... A srovnávat s dneškem? Všechno se sice vyvíjí, ale držíme se stabilní zásady podporovat myšlenky, které jsou dobré pro lidi – ať přijde návrh z levé, nebo pravé strany.

Jak jste se dostal do komunistické strany?
Do strany jsem se dostal předtím, než jsem přijal místo tajemníka na městském výboru, to byla podmínka pro tuhle práci. Jako středoškolák jsem měl docela problém se do KSČ dostat, přednost měli dělníci. Je pravda, že ta strana se řídila některými principy, s nimiž nesouhlasím – jeden z nich byl třeba demokratický centralismus, kdy jsou všichni, zákonem padajícího h..., řízeni shora. V 90. letech se řeklo, že je to nesmysl, ale podívejte se na některé strany dneska, jak jim shora přikazují, například s kým se smí nebo nesmí bavit tady dole na obcích, co mají prosazovat a tak dále... Vše se tehdy odvíjelo od nesmyslného principu vedoucí úlohy KSČ.

Jak vzpomínáte na listopad 1989?
Nejsložitější to bylo samozřejmě hned na počátku, na přelomu let 1989 a 1990, při převzetí moci občanským fórem. Tehdy se dělala takzvaná kooptace, neboli výměna poloviny komunistických zastupitelů za lidi jmenované OF. A to bylo docela obtížné – někteří se velmi bránili svému odvolání, tvrdili, že mají platný mandát a neodstoupí, z druhé strany od různých členů OF často zaznívaly zcela navzájem odlišné příkazy...

První „porevoluční" starostkou Písku byla Věnceslava Skřivánková – vy jste zůstal tajemníkem úřadu, jak se vám s ní spolupracovalo?
Myslím, že velmi dobře a korektně. Paní doktorka nastoupila jako předsedkyně národního výboru, a vlastně na její návrh se potom ta funkce v celé republice přejmenovala na starostu a starostku. Ta doba byla dost hektická. Už se tehdy vědělo, že budou restituce, budou se vracet domy a další majetky – a někteří najednou měli určité cenné informace mnohem dříve než ostatní, začali přicházet a ukazovat na jednotlivé domy, které chtěli honem koupit – než proběhnou restituce... Říkal jsem takovým lidem supi, protože se přesně tak chovali. Snažili jsme se tehdy s paní Skřivánkovou takovým divokým převodům zabránit, a myslím, že se nám to v Písku podařilo. Na rozdíl od různých jiných míst, kde se rozkradlo mnohé...

Přidáte nějaké další osobní vzpomínky z raných 90. let?
Já byl vždycky sportovec, takže například velmi rád vzpomínám, jak se po otevření hranic začalo jezdit do Rakouska, do Alp. Mám z té doby na ferratách a úvazech víc než 150 různých vrcholů – hory mě přijaly a dávaly mi sílu...

V roce 1989 mnoho komunistů demonstrativně zahazovalo průkazky – neuvažoval jste o tom?
Chvílemi ano, ale v té době jsem hodně spolupracoval s lidmi z občanského fóra, zpočátku to bylo dost divoké, s některými se spolupracovalo skvěle, řekli, že mne znají dobře a chtějí se mnou pracovat dál, z jiných samozřejmě čišela jen nenávist ke komunistům... Nakonec jsem se rozhodl ve straně zůstat. Dnešní složení členů je úplně jiné a dnešní KSČM se nedá srovnávat s předlistopadovou KSČ. Především chceme prosazovat vše, co je dobré pro město a pro jeho občany.

No jo, to ale říká každá strana... Je tedy dneska vůbec rozdíl mezi pravicí a levicí, nepřežil se stranický systém?
V podstatě o tom přemýšlím taky. Když tady pak po volbách vznikají koalice, tak jde většinou o něco úplně jiného, o konkrétní lidi, dohody a tak dále.

Cítíte se jako komunista nějak spoluzodpovědný za to, co se tu dělo v 50. letech, za zločiny komunismu?
Asi tehdy k násilí došlo, ale komunistická strana se od různých věcí minulosti jasně distancovala. Vždycky je vše poplatné době a hodnotit mají především historici, těch si vážím a podobné otázky bych přenechal jim. Dneska jsme jiná strana s jinými lidmi a ideály. Naše dnešní hlavní motto je „S lidmi a pro lidi."

Z předvolebního kotle Píseckého světa – říjen 2014.

Karel Vodička, zastupitel za KSČM.

ÚZEMNÍ PLÁN POD STROMEČEK?

Dobře, věnujme se dnešku a budoucnosti... Jste pověřeným zastupitelem pro územní plán – kdy konečně bude mít Písek nový územní plán?
Byl bych velmi rád, kdyby to bylo do konce roku, do zastupitelstva by se měl dostat v listopadu nebo v prosinci. Na jeho prvním veřejném projednání v srpnu 2014 se sešlo přes sedmdesát námitek a připomínek, proto se veřejné projednání opakovalo teď po roce. Více než polovině požadavků se podařilo vyhovět, vždycky je ale potřeba žádost posuzovat z širšího pohledu vývoje a zájmu celého města, ne jen z pohledu majitele pozemku. Nejdéle ale trvalo vypořádání podmínky Ředitelství silnic a dálnic ohledně ochranného území kolem plánovaného severního obchvatu Písku. Šlo o to, zda bude blokováno 100 metrů na každé straně, což je obrovská plocha. Nakonec se především díky úsilí paní inženýrky Dědečkové městu podařilo usmlouvat polovinu. To ovšem trvalo téměř rok. Teď je ještě na stole asi deset, dvanáct nových nebo opakovaných námitek a připomínek, které řešíme.

Jak se bude v zastupitelstvu postupovat – bude se hlasovat o všech nevypořádaných námitkách, nebo o jednom celkovém návrhu?
Zabýval bych se každou námitkou a budu navrhovat, aby ty nedořešené, tedy kterým jsme nevyhověli, byly v podstatě přesunuty do první plánované změny územního plánu – tedy aby se navrhovatelům dal čas, kdy mohou sehnat další odborné argumenty, nechat si zpracovat studii a podobně. Celkově doufám, že by Písek mohl dostat nový územní plán k letošnímu Ježíšku.

Neměl být nejdříve hotový strategický plán, na němž se teprve začalo pracovat?
Podle mne je prvotním podkladem územní plán – a až na jeho podkladě lze pak plánovat, co se v dalších pěti, deseti letech bude konkrétně realizovat.

ŽIŽKOVA KASÁRNA? TO BYL OD POČÁTKU JEN KLONDIKE!

Byl jste v zastupitelstvu celou dlouhou dobu – jak podle vás mohlo dojít k průšvihu kolem Žižkových kasáren?
Byl jsem u jednání, kdy jsem nabyl dojmu, že ten developer v území kasáren v minulosti nechtěl nikdy nic dělat, udělal si z toho takový „klondike" a chce z nás vyždímat co nejvíc... A že o to šlo od začátku. My jsme to ale tehdy neodhadli – dali jsme na názor vedení města, u všech jednání nemůže být všech 27 zastupitelů...

A měl by za to být dnes někdo hnán k odpovědnosti?
Nechci říkat, jestli za to někdo konkrétně může, když nakonec to stejně bylo kolektivní rozhodnutí... Měl by o tom všem rozhodnout soud. Každopádně dnes to tam vypadá hrozně, je to ostuda města.

PRO LÁVKU BYCH HLASOVAL, SMART CITY MŮŽE BÝT NEBEZPEČNÉ...

Jaký máte názor na lávku architekta Josefa Pleskota?
V územním plánu je lávka k Václavu už od 30. let minulého století, takže tam asi má své opodstatnění. Záleží samozřejmě na finančních možnostech města, já osobně bych ji vítal, stejně jako bych byl moc rád, kdyby jejím autorem byl slavný architekt a náš písecký rodák Josef Pleskot. Osobně bych pro ni hlasoval.

Co říkáte na projekt Smart City Písek?
To je jedna velká neznámá, kterou přináší moderní doba – ale podle mne je v tom skryté určité nebezpečí. Když dneska máte u sebe mobil, tak kdo k tomu má přístup a umí to, může zjistit, kde jste a co děláte – něco podobného podle mne hrozí ve Smart City. A těch informací o každém z nás tam bude x... Musím se přiznat, že celou Modrožlutou knihu jsem přečíst nedokázal. Ale asi se něčemu podobnému do budoucna neubráníme.

Nemělo se ale o Smart City víc diskutovat s občany, ještě před prvním hlasováním v zastupitelstvu, když tenhle projekt neměla žádná strana ve svém programu?
To máte pravdu. Na spoustu otázek nám zatím nikdo neodpověděl. Bojím se především toho, že by citlivá data proudila k soukromé firmě, že nezůstanou pod dohledem města, že skončí například v Technologickém centru nebo v jakékoliv soukromé firmě – to by podle mne bylo nebezpečné. Zatím nám bylo řečeno, že to prý nehrozí, ale ve skutečnosti nevím, jak to je...

Co je pro vás podstatné ve městě v nejbližší budoucnosti prosadit, o co se ještě chcete v zastupitelstvu pokusit?
Osobně mne zajímá situace kolem teplárny – a to se týká opravdu mnoha občanů. Já jsem v představenstvu společnosti a budu rozhodně prosazovat, aby si město v každém případě ponechalo nad teplárnou kontrolu. Je v dobrém stavu, vydělává, není potřeba uvažovat o nějakém „strategickém partneru" a podobně, jak se proslýchá... Nepotřebujeme žádného parazita, který by na teplárně vydělával. Je třeba ji udržet v rukách města a lidem zajistit co nejlevnější teplo.

Jak byste si představoval případné změny v historickém centru města?
Čekám na výsledky studie, kterou teď město zadalo. Každopádně podle mne by mělo být na Velkém náměstí méně aut a víc prostoru pro život, to náměstí je mrtvé, plné aut. Musí tam ale být něco, co lidi přitáhne, jinde centra měst po večerech žijou, bývá tam spousta lidí. Taky by tam mělo být mnohem více zeleně – ty dnešní stromečky nedávají žádný stín. Dříve býval generel zeleně povinnou samostatnou částí územní dokumentace, to dnes není – a je to škoda.

DOTACE NA SPORT? NESPRAVEDLIVÉ

Jaký máte názor na třaskavé písecké téma – rozdělování příspěvků na sport?
K tomu mám velké námitky, to se mi opravdu nelíbí, říkal jsem to i kolegovi Reichlovi, který je předsedou sportovní komise. Odpověděl, že on to ovlivnit nemůže, protože o složení komise, která rozdělení financí navrhuje, rozhodlo vedení radnice. Není ale přece možné, aby si čtyři zástupci čtyř sportů pro sebe utrhli naprostou většinu peněz z městské kasy... Není to spravedlivé.

A jak hodnotíte současnou situaci v zastupitelstvu?
Rád spolupracuji s rozumnými lidmi, v zastupitelstvu si rozumím například s panem Hladíkem, ale i s dalšími, dá se například dobře mluvit i s mladým Pirátem... Vcelku se mi v zastupitelstvu dnes pracuje dobře.

Letos jste odešel do důchodu – plánujete omezit i veřejnou práci?
Pokud mi to zdraví dovolí, tak určitě ne. Neumím si představit, že bych odjel na chalupu a zavřel se tam... Chyběla by mi práce s lidmi, potřebuju být mezi nimi, baví mne to.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Jmenuji se ŠVAGR a mám děti rád!

Hlavní náplní téhle neziskové organizace je pořádání víkendových a prázdninových akcí, z nichž si odvážejí nezapomenutelné zážitky, ale i mnoho poučení do dalšího života, děti a mladí všech věkových kategorií, zdraví i nemocní, žijící ve šťastných rodinách i vyrůstající v dětských domovech...

Navštívíte-li webové stránky neziskové organizace ŠVAGR, můžete se začíst do vtipného líčení dávných událostí, kdy tenhle spolek přišel na svět: *„Jmenuji se celým jménem Štáb víkendových akcí gottwaldovských rodáků, ale všichni mi říkají ŠVAGŘe. Narodil jsem se skupince nadšenců v roce 1992 ve Zlíně (proto gottwaldovských...). Dělali jsme společně tábory pro dětičky zdravé i nemocné. Mým strýčkem – patronem – bylo sdružení HANDICAP. V roce 1994 při přípravě letního tábora v Ostružně jsem vyvěsil na nástěnky několika škol inzerát, že sháním další nadšence do party. A tak přišli Zorák, Vlaďka, Radka, Zip, a několik z nich zůstalo až dodnes. Dětí, dospěláků i akcí přibývalo. O Velikonocích jsme upletli pomlázky, na jaře našli společně první jarní kytičky, v létě jsme se vydali na cesty s Gulliverem, na podzim sestrojili draky, na sáňkách zdolali Jizerské hory...“*

Když si s předsedkyní spolku Vladimírou Zborníkovou povídáme o minulosti a současnosti, vzpomíná na ta dávná léta s nostalgií v hlase: „Odjakživa jsem s přáteli jezdila na dětské tábory, nejdřív na klasické velké tábory se zdravými dětmi. Chtěli jsme ale zkusit něco nového, jiného, a tak odpověděli na jeden náhodný inzerát na nástěnce v Praze na pedagogické fakultě – no a tím to celé začalo. Skočili jsme do toho doslova po hlavě spolu s kamarádkou Štěpánkou a s mým současným manželem Martinem, tehdy jsme ale ještě ani nebyli partneři...“ Na onom táboře se dostali k úplně jiné práci než do té doby, v Prachovských skalách měli na starosti partu postižených dětí. „Byly tam těžce postižené děti, vozíčkáři, mentálně postižení starší „klucí“ z Horního Maxova... Bylo to opravdu průkopnické, doba porevolučního nadšení, na tábor jsme se všemi věcmi i s dětmi jeli vlakem! To si dneska už nikdo ani nedovede představit!“ Byla to velká škola života pro vedoucí i děti.

KONTAKTY:
Http://www.svagr.net
Píseckého 131, Písek
Tel: 777 020 914
E-mail: vladka@svagr.net

Postupem času se Vlaďka a Martin s organizací tak sžili, že v okamžiku, kdy zakladatelky chtěly organizaci někomu předat, se rázem ujali vedení. Švagr se pak na nějaký čas ocitl pod českobudějovickým sdružením Pět P, a nakonec se osamostatnil jako občanské sdružení, dnes zapsaný spolek. Vyjádřeno úřednickou hantýrkou jsou dnes organizací s pověřením k výkonu sociálně-právní ochrany dětí v rozsahu: 1. ochrana před škodlivými vlivy a předcházení jejich vzniku; 2. zřizování a provozování výchovně rekreačních táborů pro děti.

„Zdravotně postižených dětí bylo postupně stále méně, protože nabídka aktivit pro ně se rapidně zlepšila. A tak jsme hledali novou oblast působnosti – a ohlas jsme našli po oslovení dětských domovů. Dveře na naše akce zůstaly otevřené pro všechny, ale převládl zájem ze strany dětských domovů. Začali jsme se na to specializovat, snažíme se tyhle děti i přiměřeně a zajímavými způsoby vzdělávat, seznamujeme je s etiketou a s mnoha zajímavostmi, měli jsme například tábor zaměřený na hmyz, především na mravence a včely...“ Účastníci se také například učí hospodařit s danou částkou peněz, plánovat, starat se o menší děti a další dovednosti, potřebné pro běžný život. Na letní tábor se Švagrem letos jelo čtyřicet dětí – a mezi nimi vozíčkáři, dítě se sluchovým postižením, chlapec s kombinovanou vadou z Arpidy, těžká autistka, děti z dětských domovů, z pěstounských i běžných rodin, a to ve věku od tří do sedmnácti let...

Na akce jezdí pravidelně děti z dětských domovů Písek, Staňkov, Zvíkov, dále Žíchovec u Prachatic, Volyně a další. Po dohodě s vedením domova jsou vytipovány děti, které nemají možnost jezdit do rodiny nebo k příbuzným, nebo děti s omezením či znevýhodněním, kvůli kterému je na běžné tábory nechtějí přijmout, jsou mezi nimi i děti s psychiatrickou diagnózou nebo poruchami chování... Část dětí jezdí na akce pravidelně, jde o jakousi „švagr-skupinku“ v každém z dětských domovů.

Stalo se, že jste přecenili své síly – a některé dítě jste prostě na akci nezvládli? „Někdy je to obtížné, u některých dětí musí dobrovolníci stabilně spát, mívají třeba noční děsy... Většinou se nám to ale podaří vyřešit. Nikdy jsme nevrátili dítě proto, že bychom ho nezvládli. Jen jednou se objevil případ šikany – to jsme dítě vrátili, i jako výstrahu pro ostatní. Jinak jsme si vždycky poradili,“ směje se Vlaďka Zborníková.

Vlaďka Zborníková s dcerou Žofií. Foto PS

Obtížné je samozřejmě dlouhodobé financování organizace. Většinu činností zajišťují dobrovolníci zdarma. „Bez jejich pomoci by to vůbec nešlo,“ zdůrazňuje Vlaďka: „Musím jmenovitě poděkovat Martině a Anetě Kudrličkovým a Áje Slabé, bez těch si dneska naši činnost neumím představit, to bychom asi vůbec další akce nemohli pořádat! Samozřejmě nám v grantovém systému také velmi pomáhá město Písek.“

Zvláštním typem aktivit jsou akce pro komunitu, které pomáhají utužovat vztahy mezi dětmi z dětského domova a místními občany. „Jsou to takové happeningové akce, například každoroční Draci ve Skalách,“ vysvětluje Vlaďka a dodává: „Dobře také v poslední době rozvíjíme spolupráci s pěstounskými rodinami – což se krásně provázalo s mou současnou prací v Arkádě, kde vedu program podpory těchto rodin.“

Celkový adresář dobrovolníků, kteří kdy pomáhali s přípravou švagr-akcí, čítá na 250 jmen z celé republiky. Jen dvacítka z nich je ale dnes aktivní, na každé akci je jich potřeba vždy aspoň deset. Zajišťují i vaření a vše potřebné. „Dobrovolníci jsou náš nejbolavější problém, moc bychom potřebovali aspoň pár nových tváří. Nemusí to být žádní speciální pedagogové, hlavní je zájem a ochota obětovat svůj volný čas a zapojit se do práce se specifickou skupinou dětí. Všechno ostatní je naučíme.“ Studenti a studentky pedagogických směrů mohou získat doklad o absolvované praxi.

A budoucnost? „Akce Švagra patří k našemu rodinnému rituálu a věřím, že to snad ještě nějakou dobu vydržíme. Nechceme zklamat děti, které jsou zvyklé s námi jezdit pravidelně. Vidíme, že tahle činnost má smysl – a hlavně nás to pořád baví.“

ZDENKA JELENOVÁ

Fotoreportáž: Draci ve Skalách

Každoroční tradiční akcí, kterou pořádá ŠVAGR ve spolupráci s Letním domem a píseckým dětským domovem Polárka, jsou podzimní Draci ve Skalách. Letos se skvěle vydařilo i počasí!

FOTO MARTIN ZBORNÍK

Více fotografií a informací o akci najdete na www.piseckysvet.cz a na FB – OS Švagr.

INZERCE

JÓGOVNA
JÓGOVNA PÍSEK
OSLAVILI JSME
1. NAROZENINY
Začínáme s jógou už ráno!
Ranní lekce v 7:30 a v 8:30 hodin
ve studiu na Alšově nám. 36 v Písku
www.jogou-k-sobe.cz
www.facebook.com/JogujKsobe
tel.: 604 966 459

ODDLUŽNĚNÍ
vyřešíme i Vaše dluhy
zastavíme vymáhání či exekuce
rychle, diskrétně, spolehlivě
Písek – Velké náměstí 4
Strakonice – nádraží ČSAD
tel: 602 134 647
volejte – prozvoňte – sms
www.ab-finance.cz

Pošli knihu dál:
pokračujeme v příjmu knížek

Tak jako v předchozím půlroce, i v průběhu celého září se nám v redakci scházejí stovky opuštěných a na adopci čekajících knížek v rámci projektu Pošli knihu dál. Nápad, který vymyslela a uskutečnila Jindřiška Jelínková, se dobře uchytil.

Autorka projektu se sice podle posledních horkých zpráv chystá přesídlit až na Moravu, ale pravděpodobně se sní dohodneme na nějaké formě pokračování projektu – přinejmenším do té doby, kdy o ně bude v nemocnici a některých sociálníxh zařízeních takový zájem, jako doposud. Nezapomeňte, že knihy musí být zachovalé a čisté.

INZERCE

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz
ZNAK KVALITY PROPŮJČUJE SDRUŽENÍ POHŘEBNÍCTVÍ ČR

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 603 831 021
737 206 711
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

Kulturista, motorkář a barový vyhazovač nejen o víře

Něco mezi rebelem a kazatelem – tak by se asi dal charakterizovat Kornelius Novak. Jeho dědeček pocházel z Čech, on sám se narodil německým rodičům v Rumunsku, vyrůstal v Německu, pár let žil v Norsku, nyní bydlí ve Švédsku a hodně cestuje po Čechách, Moravě a Slovensku, kde pořádá přednášky pro veřejnost. Tento zcela netradiční čtyřicetiletý kazatel je bývalý vicemistr Německa v kulturistice, motorkář a barový vyhazovač, stál u zrodu evropského svazu motorkářů a založil klub křesťanských motorkářů Holy Rieders Germany. Díky tomu, co prožil a jak přirozeně vystupuje, se velmi dobře dokáže přiblížit mladým lidem – skutečné příběhy používá jako klíč k otevírání otázek etiky, smyslu života a opravdových hodnot.

Přednášky na Písecku má naplánovány takto: 14. října od 17 hodin v restauraci **Blanice, Protivín**. 15. října od 10 a od 17 hodin na **SZŠ v Písku**, 16. října od 10 hodin na **píseckém gymnáziu** a od 17 hodin ještě jednou **v protivínské Blanici**, 17. října od 9.30 hodin v **Evangelické církvi metodistické v Protivíně** a od 15 hodin **v píseckém sboru Elim**. Vstup volný.

Kontroverzně: ŘEZNÍK v Divadelce

Velký rozruch vyvolal text „Divadelka se neštítí propagace násilí“ Ondřeje Blažka, který na webu Písecký svět zveřejnil svůj názor na připravovaný koncert rappera zvaného Řezník. Rozhodli jsme se zjistit, jak to na koncertě doopravdy vypadalo...

Cituji z článku (celý na www.piseckysvet.cz): „Je ostudné a nemorální, že písecká Divadelka dá prostor a výdělek rapperovi Řezníkovi, který bez skrupulí oslavuje brutální, sadistické chování: *Drž hubu ty svině do kouta si píčo lehni, Seš moje votrokyně teď svojí prdel zvedni, Zhebni, jak tě nesnášim ty kurvo, Přitáhnu ti popruhy až ti prdel urvou, Svině budu tě řezat jako minule, Můžeš se jít vysrat až dožereš psí granule.* ...Toť úvod jedné z „písní“, které už 25. září zřejmě zaslechnou hosté Divadelky. Jelikož nemůžu dělat více, tak alespoň takto krátce vyjadřuji svůj protest proti konání koncertu rappera Řezníka a skupiny Sodoma Gomora v objektu, kde se nachází městské divadlo...“

V diskuzi pod článkem i u sdílení na facebooku se okamžitě ozvali fanoušci zpěváka, což je v civilu ing. Martin Pohl. Přestřelka názorů pak pokračovala až do konání koncertu. Vyberme jen několik z desítek příspěvků:

LUDĚK BLAHA: Dočetl jsem se na http://bit.ly/1XU662U, že jde o nadsázku, ve svobodné společnosti je právo na uměleckou svobodu zaručeno, Martin Pohl má dívku, v roli Řezníka se cítí jako herec, který chce provokovat a bořit tabu. Děti zatím nemá. Věřme, že až dítka mít bude, že se z tatínka nepoblejou, a že ještě většího tvrďáka nenapadne umožnit umělci, aby si svoje umění užil v reálu.

RICHARD KÁBA: Ostudné je, že tu vůbec zaznívají hlasy po cenzuře. Jak jsem si přečetl Váš pamflet, autore, ihned se mi vybavil díl Majora Zemana – Bič boží. To, že Vy osobně nechápete nadsázku a autorovu tvorbu, je úplně jedno, ale že voláte po jeho cenzuře, ukazuje, že tady v lidech stále žijí totalitní praktiky.

PETR HORČIČKA – provozovatel Music clubu Divadelka: Pane Blažku, je mi opravdu smutno. Možná jste si spletl dobu a více by Vám vyhovovala doba před rokem 1989, bohužel pro Vás a ještě že tak pro normálně a svobodně smýšlející lidi je tato doba pryč. Raper vystupující pod jménem Řezník má texty, které jsou samozřejmě brutální, ale to bude tím, že je to styl hudby, a to horrorcore. Je zvláštní, že nikdo neprotestuje proti písním třeba jako Heroin atd., které léta v píseckých klubech zaznívají. Nebudu se zde s nikým dohadovat ani nikoho přesvědčovat o důvodech, proč takový a makový koncert pořádáme, protože si myslím, že žijeme ve svobodné zemi, takže i Vy i já máme právo na svůj názor.

PETR HLADÍK: Pro jistotu jsem se podíval do Listiny základních práv a svobod. Oddíl druhý, Politická práva, článek 17: (1) Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. (2) Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. (3) Cenzura je nepřípustná. (4) Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Tak v první řadě chci upozornit, že i pan Ondřej Blažek má právo vyjádřit svůj názor. Druhá věc je v bodě 4 a k tomu předpokládám směřuje apel pana Blažka. Domnívám se, že umožnit každou produkci v městských prostorách, určených pro prezentování kultury, není zcela vhodné. Osobně to vidím jako opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Pokud nebudou nastaveny určité morální a etické mantinely ve společnosti, a nemusí to být zrovna dáno zákonem, pak mám velkou obavu o budoucnost naší společnosti. Já osobně se vymezuji vůči šíření „umění“ pana rappera Řezníka, ale i dalších, kteří propagují násilí a zlo.

Umění, nebo kalkul?

Přidala jsem na web své zamyšlení o motivaci ing. Martina Pohla. Podle mne nejde o nějaké „umělecké“ nutkání, ale o zcela prachsprostý kšeft. O kalkul s tím, že naše vyhraněně „korektností“ a „svobodou slova“ posedlá společnost mu to umožní a koncerty budou plné. V jednom z rozhovorů s Řezníkem on sám tvrdí: *„Svět je zasraně zlý a hnusný místo a lidi co píšou, že já sem zvrácenej, protože o tomhle skládam texty, si to prostě jenom nechtěj připustit.“* V takovém světě ale já osobně nežiju. A obávám se toho, co tohle „umění“ může vyprovokovat u jeho věrných zaslepených fans, kteří se projevují na internetu například takto: *„Život je úplně zasranej! Řezník je to co mě navádí ve svích činech, občas velká inspirace! …Ja nwm co si ti sraci o sobe mysli je videt ze nechapou co to je jinej styl muziky tak at radsi drzi hubu skurvisini nenavidim je hajzly ale jed svoje repy dal a dal at to ty vymlety mozky konecne pochopi ze tahpe hudba je nejvic je n do toho ses muj vzor a tvoje jmeno je genial. A preju hodne stesti a tomu komu se to nelibi tak at drzi hubu!!!!!!!!“*

Do diskuze na Píseckém světě se zapojil i místostarosta Písku **JIŘÍ HOŘÁNEK:** Vůbec se nebudu vyjadřovat k umělecké kvalitě uvedeného koncertu, ale k naznačované odpovědnosti města za to, jaké “umění” se v jeho prostorách odehrává. Pronájem bývalé divadelky novým nájemcům provedlo Centrum kultury o.p.s. řízené správní radou a orgány města do tohoto procesu nezasahovaly, protože ani nemohly. Nicméně i kdyby k tomu měly možnost – umíte si představit takový text nájemní smlouvy, kde by si provozovatel musel každou kulturní akci předem nechat schválit na radnici? To by byla pro Svobodné opravdová lahůdka!

A jak to tedy vypadalo?

Čas poskočil, a tak jsme se zajímali, co se v pátek 25. září skutečně na místě odehrávalo. Podařilo se nám získat svědectví lidí, kteří byli v Divadelce po část, nebo i po celou dobu vystoupení. Jejich identita je redakci známa, ale nikdo z nich nechce z dost pochopitelných důvodů zveřejnit své jméno. V publiku každopádně byli i písečtí středoškoláci, ale také mnohem starší návštěvníci. Vstup byl povolen od sedmnácti let.

„To byl prostě podle mne totální fanatismus, štvaní lidí k násilnostem. Jednoznačně tam byli mnozí pod vlivem různých látek,“ tvrdí jeden z přítomných. Na místě se sešly asi tři stovky lidí, kteří si zaplatili plné vstupné. Podle našeho svědka někteří z návštěvníků po krátké době Divadelku zhnuseně opustili, ale nebylo jich příliš: *„To, co se tam odehrávalo, zejména v pokročilejších hodinách celé akce, byla fakt síla, nikdy jsem nic horšího nezažil, lidi se chovali jak utržení ze řetězu.“* Podle jiných svědků došlo přímo v Divadelce ke krvavým zraněním, na místě zasahovali i policisté *„v zásahovém mundůru, vybavení úplně jak do boje“*. Údajně byl dokonce do nemocnice odvezen jeden člen ochranky – to se nám zatím nepodařilo ověřit. Každopádně pořadatelská služba čítala jen pár lidí, kteří nebyli schopni vyřešit všechny ostře kontroverzní situace, k nimž docházelo.

/Dokončení na str. 16/

Kontroverzně:
Řezník v Divadelce

/dokončení/

„Když tam třeba v kotli jeden kluk z nějakého důvodu upadnul, přímo pod pódiem, tak do něj ostatní pařiči kopali, schválně ho kopali i do hlavy, vůbec to nebylo k pochopení,“ tvrdí očitý svědek: *„Tahle šou byla úplně zvrhlá, dav byl nadrženej a strženej drsnou muzikou s naprosto vulgárními texty, stejně jako tím, co se odehrávalo na pódiu, všechno to bylo naprosto přes čáru – třeba věrné napodobení znásilnění nějaký holky, mezi posluchači byla pak spousta lidí polonahých, holky zhulený a do půl těla... Všude nablito, místy krev, lidi zfanatizovaný, kdyby v tom okamžiku někdo někoho kuchnul nožem, tak to asi vůbec nikdo z ostatních neřešil...“* Když došlo ke krvavým incidentům, producenti pokračovali bez přestávky v agresivní muzice, přestože k Divadelce mezitím dorazila záchranka...

„Nevěřím tomu, že by všichni posluchači brali to představení jako nějakou nadsázku nebo dokonce umělecký zážitek... Byli jak zvířata,“ tvrdí jeden z přítomných. Tahle drsná svědectví kontrastují s uhlazenými fotkami usmívající se mládeže, které z této akce prezentují pořadatelé

na facebooku.... *„Jo, když jsem si tu fotogalerii prohlížel, tak jsem se fakt bavil, chtělo by to ale vždycky doplnit záběrem často stejných lidí o dvě hodiny pozdějc!“*

Diváci na písecký koncert dorazili často zdaleka – dlouhou dobu předem se ostatně fans svolávali pomocí internetu, organizovali společné svozy a podobně. Viz jedna z citací: *„Kdo se mnou bude chtít jet na Řezníka do Písku a udělat pořádný déro, tak jste vítaní. Čím víc sodomagorů, tím líp!!!“*

Pokud náhodou tápete, co znamená ten použitý výraz „déro“, tak jeden z umělcových textů nabízí definici: *„Déro je souhrnný název pro prostředí plné zla, nenávisti, humusu, podlosti, spařenosti, a hlavně vulgarit, ve kterém nyní žijeme a které nás do sebe vš.. .. piča.. a které nás do sebe všecky brzy pohltí. Déro může být šířeno slovem nebo činem. Vždy za účelem pohoršení běžných obyvatel...“*

Pravda je, že spousta fans koncert chválí, kudy chodí. No – tak si z toho vyberte...

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

KOZLOVNA U PLECHANDY

„Dobré pivo, ženy hezké, to jsou dary země české.“

Soutěž pro zákazníky Kozlovny U Plechandy od 1. 10. 2015 do 31. 10. 2015

1. místo: Pivenka (pernamentka na 50 piv)
2. místo: Dárkový poukaz v hodnotě 500 Kč
3. místo: Dárkový poukaz v hodnotě 250 Kč
4. místo: Tričko Kozlovna U Plechandy (byl jsem na jednom)
5. místo: Obrázek – ručně malovaná grafika s motivem Písku
6. místo: Trkací půlitr

Podmínky účasti soutěže:
Od 1. 10. 2015 do 30. 11. 2015 každý návštěvník Kozlovny U Plechandy, který při placení bude mít na účtě částku větší než 1000 Kč (včetně DPH), bude zařazen do slosování o ceny. Stačí pouze na zdaní část vašeho účtu vyplnit svoje jméno a telefonní číslo a předat účet zpět obsluhujícímu personálu. Slosování proběhne 2. prosince, výherci budou kontaktováni pro převzetí cen. Bližší informace o soutěži vám poskytneme přímo v restauraci.

+420 604 333 444
REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

KOZLOVNA U PLECHANDY

Ať je podzim nebo zima, zvěřinové hody v kozlovně jsou prima. Jelen,kanec nebo zajíc, to jsou jídla co tu pro Vás mají.

Pro Vás připravila zvěřinové menu od 14. 10. - 18. 10. 2015

Polévka :
- *0,25l Vývar ze zvěřinových kostí s masovou rolládkou 37 Kč*

Předkrm :
- *120g Krájená vyuzená jelení kýta s brusinkovou omáčkou a domácím pečivem 97 Kč*
- *120g Zvěřinová paštika s marmeládou z červené cibule a portského vína, bagetka 87 Kč*

Hlavní chod :
- *150g Kančí hřbet se šípkovou omáčkou, dýňovým pyré, restované kaštany s dýní a tymiánem 197 Kč*
- *200g Zvěřinový burger s podzimní zeleninou a dýňovým kompotem 167 Kč*
- *150g Špalíček z jelení kýty s omáčkou z lesních hub, variace knedlíků 157 Kč*

Dezert :
- *Domácí lívance s omáčkou z lesních plodů a zakysanou smetanou 67 Kč*

+420 604 333 444
REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

Josef a Klement dostali padáka

A je to. Písek se zbavil dvou dlouho diskutovaných kaněk. Zastupitelé přijali usnesení, díky kterému Klement Gottwald a Josef (Josif) Vissarionovič Stalin již dále nebudou čestnými občany města.

Zpráva dobrá? Pochopitelná? Určitě ano. I když ani pouhé vymezení se a ponechání obou pánů v seznamu (v rámci zachování historické informace) by nebylo možné brát jako něco katastrofálního. Nyní jsme je ze seznamu vyškrtli, budou zapomenuti, stejně jako bude opět zapomenut celý seznam „čestných osobností“.

Máte na triku zločiny proti lidskosti, máte padáka. Proč právě teď? Hnulo se v někom svědomí? Zastupitelé se na to již nemohli dívat? Vzhledem k tomu, že se i ve zvoleném kolektivu najdou tací, kteří o nějakém seznamu neměli dlouho ani tušení, lze předpokládat jiné impulzy – vytrvalé. Především opakované „naléhání“ ze strany paní Věnceslavy Skřivánkové, jež stála v čele města po listopadu 1989.

Na každém zasedání zastupitelstva se najde trocha toho divadelnictví. Ani tento „emotivní“ bod nebyl ušetřen. V případě neschválení vyškrtnutí jsme mohli být svědky odstěhování se některých zastupitelů. Dotyční musí mít hodně dlouho sbalené kufry. Ve vedení města působí déle než několik pátků. Proč nepřišel podnět přímo ze sboru – a dříve, když „soužití“ s historickými tyrany bylo tak nepředstavitelné?

Seznam „vážených“ není novým tématem. V Písku však řádí nemoc krátkodobé paměti, a tak se čestní občané objevovali znovu a znovu jako novinka. Byli tu mnohem dříve, ale v poslední době například na předvolební debatě ve Sladovně = senzace, Stalin a Gottwald jsou na seznamu. Letos následovala epizoda na facebooku = senzace, Stalin a Gottwald jsou na seznamu. Kdyby nedošlo k rozřešení, jistě bychom se za pár měsíců dočetli o senzaci, o Gottwaldovi a Stalinovi...

Rozhodnutím zastupitelstva se stal seznam čestných občanů „nezajímavým“ – bude zapomenut. Snad společně s ním nebude zapomenut důvod, proč obě negativně proslulé osobnosti dostaly padáka...

PETR BRŮHA – Můj Písek

Přijďte ochutnat
čtyřdenní filmovou hostinu!

Od čtvrtka 15. do neděle 18. října zaplní písecké ulice soutěžící a účastníci Mezinárodního festivalu studentských filmů Písek. Do hlavní soutěže bylo letos vybráno 52 z několika stovek přihlášených studentských filmů – hraných, animovaných i dokumentárních, některé další se budou promítat na zvláštních projekcích. Velmi zajímavá je nabídka doprovodných akcí.

Na přípravě festivalu se jako každým rokem podílejí téměř všichni studenti písecké filmovky. Student **Jakub Charvát,** šéf tiskového oddělení MFSF Písek, vysvětluje: *„Festival opravdu připravují studenti pro studenty – ale samozřejmě i pro veřejnost, ať už návštěvníky přijíždějící zdaleka, nebo pro Písečáky, kterých se na projekcích a dalších doprovodných akcích objevuje podle mne rok od roku stále více. V organizačním týmu má každý ze studentů nějakou jasnou roli – máme režiséra, oddělení propagace, vedoucí výtvarníky, a tak dále. Získáváme tím cenné zkušenosti do profesního života.“*

Ústředním festivalovým tématem je letos detektivka, hlavní režisér Richard Blumenfeld, student hrané režie, při přípravě propojil tři různé prvky – film, divadlo a zpravodajství. *„Budeme se snažit vyřešit zločin, který byl spáchán ve festivalové znělce – ale víc už prozradit nemůžu, to je překvapení pro diváky,“* dodává Jakub.

Členem poroty je vítěz Hlavní ceny festivalu z loňska, jihoafrický režisér Miklas Manneke. Ten se do povědomí diváků zapsal svým filmem KanyeKanye, který natočil jako student filmové školy AFDA v Johannesburgu a zaznamenal s ním obrovský úspěch po celém světě. Šedesátkrát byl vybrán do hlavní soutěže a pětadvacetkrát získal hlavní cenu. Dále přijede španělský režisér Claudio Niubo, producent z britské filmové školy Hemant Sharda a polský režisér Andrzej Wolf, který tu bude prezentovat svůj nový film Příběh Ireny Sendler, k němuž bude mít i besedu.

Festival tradičně doplní hudba a workshopy, je připraveno také pokračování debaty o budoucnosti filmu v internetovém prostředí, která začala na karlovarském festivalu. Další besedu připravil dokumentarista a kameraman Martin Čech. Letošním soundtrackem bude například Wattican Punk Ballet z Arménie, hvězda soutěže X-FACTOR Ondřej Ruml, profesionální hráč na didgeridoo Ondřej Smeykal, turbošansonová skupina Poletíme?,

Miklas Manneke, vítěz loňské hlavní ceny, letos člen odborné poroty. Foto archiv FAMO.

hravá kapela Zrní nebo Petra Hapková s recitálem Život na baru.

Festival bude hostit také dvě výstavy fotografií. První s sebou přiveze držitelka ocenění World Press Photo 2014 Jana Ašenbrennerová, druhou pak nepálský student a filmař Niranjan Raj Bhetwal, který zdokumentoval tamní zemětřesení. Němý film The Cameraman svou hudbou doprovodí pan Gerhard Gruber a tři písečtí rodáci, pánové Brukner, Novotný a Hlach, v ateliéru sochaře Jana Novotného pokřtí svou knížku Tři kamarádi z města P.

Zajímavou letošní novinkou je Pitching forum, kde se studenti mohou setkat s filmovými profesionály, prezentovat jim svou práci a plány, absolvovat tak vlastně několik pracovních konkurzů najednou a získat možná (někteří třeba svou úplně první) pracovní příležitost. Studentům, kteří mají zájem, tak festival přináší opravdu konkrétní možnosti pro budoucí profesionální dráhu.

Nejnovější informace najdete na www.filmfestpisek.cz nebo na FB – filmfestpisek.

ZDENKA JELENOVÁ

Strakonice nejen sobě: Jak to dopadlo?

Strakoničtí ukázali, že festival lze pořádat i bez mainstremových hvězd. Multižánrový festival pro všechny generace, o kterém jsme psali před měsícem, má za sebou nultý ročník. Ve dnech 9.–13. září se vystřídalo na 600 účinkujících na 22 scénách v 39 programech, v nichž se až na několik výjimek představili zástupci strakonické kultury – hudební skupiny, divadla, folklór, taneční skupiny, výtvarníci, fotografové a psavci.

Celkem 76 souborů a jednotlivců vystoupilo bez výjimky zdarma, stejně tak pořadatelé si nenárokovali žádný honorář. Vstupné na všechny pořady proto mohlo být rovněž zdarma. Festival zhlédly více než čtyři tisícovky diváků, kteří kvitovali oživení veřejného prostoru. Město tepalo příjemným festivalovým životem a lidi se bavili. To vše se pořídilo za zhruba 150 tisíc korun. Bez hvězd s nabubřenými honoráři a pouťových stánků. Písecký svět byl u toho, jako jeden z mediálních partnerů akce.

Své zastoupení ve Strakonicích měli i Písečtí. Kulturního fóra, historicky prvního setkání zástupců kultury ve městě a odborníků na téma finacování kultury, které festivalu předcházelo, se zúčastnili také Josef Kašpar (ředitel příspěvkové organizace Centrum kultury města Písku), Martin Zborník (spolutvůrce píseckého grantového programu) a Lucie Holá z Kanceláře destinačního managementu.

Na festivalu zahrála písecká skupina Inspiro a Divadlo Pod čarou poskytlo svůj „živý fotbálek“ před restaurací Zavadilka na Podskalí.

Festival vzešel „zezdola“, od kulturních nadšenců, kteří se seskupili kolem hlavního tria pořadatelů Petra Hnila, Jana Rause a Martina Vadlejcha. Přehlídku strakonické kultury zaštítily neziskovky Sunshine kabaret a Can production, a úspěšná byla i sbírková crowfundingová kampaň na serveru HITHIT.CZ, kam příznivci festivalu vložili 51.650 korun, čímž prekročili potřebných 50 tisíc korun na podporu festivalu.

ZBYNĚK KONVIČKA

INZERCE

Rodinné centrum Fazole
www.fazole-pisek.cz
a
Respektovat a být respektován ©
www.respektovani.com

pořádají od 10. října 2015 4-dílný kurz

RESPEKTOVAT A BÝT RESPEKTOVÁN

Kurz o komunikaci a postupech, které vymezují hranice, podporují zodpovědnost a sebeúctu a budují dobré vztahy.

Lektorky: PhDr. Dobromila Nevolová a Soňa Rýdl

1. seminář: OPRÁVNĚNÉ POŽADAVKY (sobota, 10. 10. 2015 od 10 do 17 hod.)

Souvislost mezi cíli výchovy a každodenní komunikací. Sebeúcta jako imunitní štít osobnosti. Různé přístupy při stanovování hranic chování dětí a jejich důsledky. Naplňování lidských potřeb a vývojových úkolů u dětí. Poznatky o fungování mozku jako jeden z argumentů pro respektující přístup. Zásady respektující komunikace. Respektující vs. mocenský model vztahů ve výchově a vzdělávání dětí i mezi dospělými. Poslušnost a její rizika vs. zodpovědnost. Komunikační dovednosti, kterými naplňujeme respektující přístup v každodenním životě.

2. seminář: EMOCE A POTŘEBY (neděle, 11. 10. 2015 od 9 do 16 hod.)

Komunikační dovednosti – dokončení. Základní fakta o emocích. Souvislost s potřebami. Různé způsoby, jak reagujeme na emoce u druhých. Formy empatické reakce. Reakce na vlastní emoce – impulzivní a vědomý způsob. JÁ-sdělení a TY-sdělení. Rizika některých běžných komunikačních stylů.

3. seminář: CO NAMÍSTO TRESTÁNÍ (sobota, 24. 10. 2015 od 10 do 17 hod.)

Rozlišení pojmů: trest, přirozený důsledek a logický důsledek.Vnitřní a vnější motivace. Rizika trestů. Postupy při nevhodném chování dětí. Vytváření návyků u dětí. Prevence a řešení „krizových“ situací a konfliktů mezi dětmi.

4. seminář: JAK VYJADŘOVAT UZNÁNÍ A OCENĚNÍ (neděle, 25. 10. 2015 od 9 do 16 hod.)

Vyjasnění pojmů odměna a pochvala. Rizika odměn a pochval. Pojmy ocenění a zpětná vazba. Jak reagovat na pozitivní jednání a úspěch dětí i dospělých. Různé možnosti hodnocení ve škole, podpora sebehodnocení. Rizika soutěží.

ÚČASTNICKÝ POPLATEK: 2800,- Kč, zvýhodněná cena při účasti obou rodičů 4600,- Kč

PŘIHLÁŠENÍ a DALŠÍ INFORMACE: centrum@fazole-pisek.cz, +420 605 727 528

MÍSTO KONÁNÍ: RC Fazole, Sedláčkova 472/06, Písek - Městský areál

Semináře jsou akreditovány MŠMT, zájemcům lze vydat osvědčení o absolvování kurzu

Aktivity projektu „Rodinné centrum FAZOLE - zvyšováním rodičovských kompetencí k lepším vztahům v rodině, v komunitě, i ve společnosti“ jsou podpořeny z dotačního programu Rodina a ochrana práv dětí MPSV.

BAZAR

PRODÁM Škoda Octavia II facelift. Motor 1.6 TDI 77Kw, rok 2011, najeto 130 tisíc km, výbava PRIMA Edition. Auto koupeno v ČR – Písek Auto Frolík, zde také vozidlo servisováno. Cena 200 000Kč. **Tel. 721 465 815.**

PRONAJMEME obchod 86 m², velké výlohy, Budějovická ulice, od února 2016, **tel. 739 348 550**.

PRODÁM kvalitní domácí med ze Strakonicka, 1kg za 130 korun. **E-mail paperman@seznam.cz, tel. 722 920 766.**

NEKOMERČNÍ INZERCE:
cena 40,- Kč (do pěti řádek)
inzerce@piseckysvet.cz, tel. 739 348 550
UZÁVĚRKA VŽDY DO 20. V MĚSÍCI

Strašák jménem brownfield
Fenomén Letňák...

/díl DEVÁTÝ/

Jedním z mnohých dědictví, která nám tu minulý režim zanechal, jsou letní kina. Doufám, že nikoho neurazím, když budu užívat i výraz „letňák“, který stejně všichni používáme. Letní kino zní v současné češtině skoro knižně a je možné, že zanedlouho úplně zmizí. Letňáky se totiž dostávají na seznam „ohrožených druhů“ a dnes je jich v celé republice v provozu 42. Někomu to možná na vymření nepřijde, ale stačí připomenout, že v 70. a 80. letech minulého století mělo letní kino téměř každé městečko či obec. Často tato kina vznikala v „Akci Z“. (Pro mladší ročníky jen vysvětlivka, že se jednalo o skutečnou brigádu. Takže neplacenou.) Lidé prostě chtěli, aby se i ve svém městě mohli v létě dívat na filmy pod širým nebem a často tato kina byla zároveň i letní divadelní scénou.

Písecké letní kino nepatří doslova mezi ty klasické brownfieldy, jak je veřejnost většinou vnímá. Žádná polorozpadlá fabrika, ale městský areál, do kterého město už dlouhá léta neinvestovalo. A víte co? Je to vidět. Dlouhodobě zanedbávaný areál.

Ano, kolem kina je sice pěkný nový plot, ale napadá mě, jestli to není hlavně kvůli tomu, aby nebylo dovnitř moc vidět? A nemyslím teď filmové projekce nebo koncerty. Rozbitý a unavený asfalt s křivými obrubníčky, pralavičky, které se neopravují a tak postupně umírají, pódium-nepódium, šatny za projekčním plátnem a tak vůbec.

Všichni, kdo sem chodíme, tak víme, jak to tu vypadá. A je to jen a jen vizitka města, které je špatným hospodářem a raději investuje do jiných a nových projektů, než aby alespoň postupně opravovalo „svoje staré chalupy“, které slouží píseckým občanům.

To samé se vlastně týká i píseckého divadla. Před x lety by přitom stačilo pár tisíc na opravu poškozené střechy, aby nezatékalo do krovu a dál, respektive níž. Ale radnice si asi raději počkala, aby to stálo za to, a přitom z těch obrovských bankovek, které do divadla padly, nikoho nenapadlo dát nějaký peníz i do nového technického vybavení, do jeviště, do zázemí a šaten pro účinkující, které jsou známkou PUNKU. Alespoň takhle mi to řekli kamarádi ze slovenských The Backwards (Beatles revival), když v píseckém divadle hráli.

Ale to jen, že podobnost je asi čistě náhodná... Letňák má však smůlu v tom, že vlastně nikoho nezajímá. Ani radnici, ani investory či šikovné a zavedené písecké stavební „firmičky“. Prostě se tam promítá jen pár měsíců v roce, sem tam se tam udělá koncert nebo party. Je to vlastně přítěž a nikoho nenapadne zkusit aspoň přemýšlet, jak tomu pomoci a udělat z handicapu třeba i výhodu? Mrknout se, jak to dělají jinde. Podívat se na ten internet, a tak dále, a tak dále.

Dnešní stav objektu. Foto autor

Multifunkční volnočasový park pro náctileté?

Dávat starým budovám či areálům novou nebo aktuálnější funkci je stará věc a bezprostředně vlastně souvisí s tématikou brownfieldů. Ty jsou často upravovány či přeměněny pro zcela jiný účel, než pro který kdysi vznikly. Platí to i pro letní kina a nemusíme hned jezdit do zahraničí. Stačí se podívat do Chomutova, jak je možné také naložit s letňákem. A berte to prosím opravdu jen jako příklad. Udělali zde prostě z letňáku sk8park. A fakt parádní.

Je pravda, že tento projekt mě dost inspiroval k tomu, že jsem začal přemýšlet o ještě jiném využití píseckého kina. O něčem, co mu dá nový život. Do toho se pak přidala aktivita „Hřiště pro náctileté“ a z toho všeho vznikl nápad udělat z letního kina jakési centrum mladých lidí, které by se využívalo „téměř celoročně“. Zůstalo by samozřejmě zachováno promítání filmů, pořádání koncertů i dalších akcí, které se zde konají. To místo je fakt výborné.

Vznikl koncept na multifunkční využití letního kina, kde by bylo místo pro in-line, parkurové překážky, venkovní posilovnu, streetball, sk8, kola a třeba i tanec. Bývalá radnice se k tomu návrhu postavila čelem a nechala zpracovat studii, jak by to mohlo jednou třeba vypadat (*Regenerace areálu Letního kina Písek pro druhotné využití / http://www.mesto-pisek.cz/odbory-mestskeho-uradu/DIR-odbor-investic-a-rozvoje/CL-regenerace-arealu-letniho-kina-pisek-pro-druhotne-vyuziti/700*).

Principy celého projekt v letňáku jsou jednoduchost, originalita, nízké investiční i provozní náklady. Úspěšná realizace projektu by pak mohla být i jakýmsi píseckým know-how pro revitalizaci letního kina na „multifunkční volnočasový park“?

/Dokončení na str. 20/

Fenomén Letňák...

/dokončení/

Na zkoušku zatím vznikl u kina alespoň posilovací plácek. Je to dobrý počin. Sice evidentně nešlo o velkou investici, ale na to, aby se zkusilo, jestli by to tu fungovalo, to myslím stačí. Studie na „jiný letňák“ nezmizela a je v plánu města ji realizovat. Určitě to ale chvíli potrvá. V této chvíli ale možná ani není až tak důležité, jak to bude celé nakonec finálně vypadat a z čeho to bude. Jde hlavně o to, že se začalo uvažovat nad tím, co kdyby v tom kině bylo ještě něco jiného a začalo se i jinak využívat?

Nedávno jsem viděl v televizi pořad RETRO a díl byl věnován právě letňákům, jejich historii a současnosti. Jsou to, pro mě v dobrém, krásné pomníčky a v podstatě u nás snad není škaredé letní kino. Už tehdy se vybírala místa, která mají *genius loci*. Češi jsou asi opravdu trošku romantici. Nebo alespoň bývali. To, že letní kina v Čechách ještě žijí a fungují, je hlavně zásluhou nadšenců, kteří se o ně starají. A víte co? Je to pak i vidět! Vždyť si stačí zadat do vyhledavače *„letní kina v české republice“*, jako jsem to udělal já. Mrkněte, jak letní kina vypadají jinde. Moc bych si přál, aby letňák v Písku fungoval dál a budu věřit, že radnice se jednou za svěřený majetek nebude muset stydět. Majetek sloužící občanům, kteří je volili...

To, že se nedají srovnávat osmdesátky s dneškem, se samozřejmě ví. Všechny ty továrny na filmy v nákupních centrech téměř úplně zlikvidovaly klasická kamenná kina i letňáky.

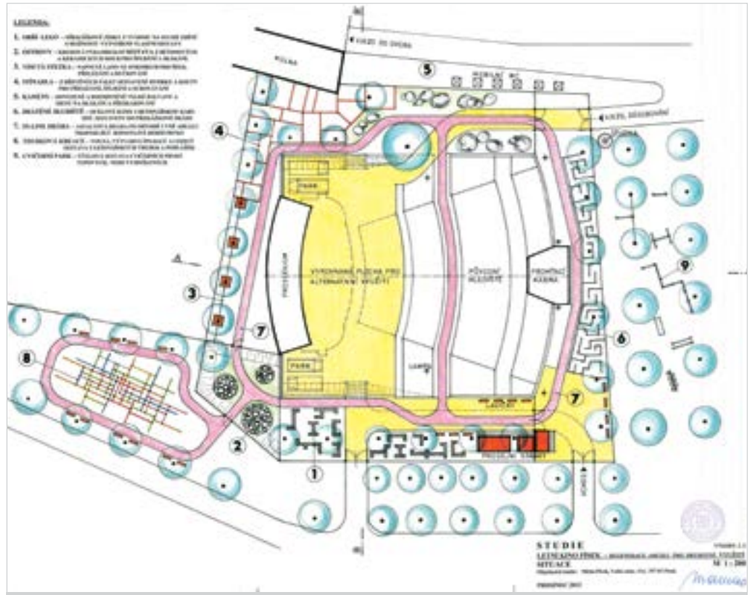

Studie Ing. arch. Vratislava Vokurky - regenerace píseckého letního kina.

Navíc je dnes prostě nesrovnatelně více možností, jak se bavit a trávit volný čas. Přesto se bývalému Centru kultury dařilo poslední roky zvyšovat návštěvnost i v *„netrendy-letňáku“*. Přestěhovali sem na léto moderní technologie z kina Portyč, aby se zde daly v létě promítat i ty nejžhavější filmové novinky. A vyšlo to! Letní kino Písek se stalo kinem premiérovým, to znamená, že díky digitální technologii může hrát film v den jeho české, někdy i celosvětové premiéry! Letos jsem tu byl bohužel jenom na jednom „bijáku“ a byl to fakt zážitek. Vizuální i zvukový! Děkujeme. Ať letňák žije!

LÁĎA BERAN ML.

Budníček menší hájí svůj revír

Budníček menší je podle mě jeden z nejrozšířenějších ptačích druhů u nás. Obývá všechny nadmořské výšky. Od nížin až po hory. Důležité pro výskyt budníčka je dostatek dřevin a hlavně přízemní vegetace. Je mu jedno, jestli toto vše najde u rybníka, v lese, nebo třeba v městském parku.

Je to stěhovavý pěvec. K nám přilétá koncem března až začátkem dubna. Odlétá jako většina hmyzožravých ptáků na podzim. Ihned po příletu obsazuje hnízdní revíry a hájí je monotónní písničkou, kterou nelze zaměnit s žádnou jinou, jiného ptačího druhu. Foneticky lze zapsat jako opakující se cip-cap, cip-cap. Jeho hlas je pro většinu lidí i jediným kontaktem, jelikož slyšet je všude, ale spatřit ho je daleko obtížnější. Jednak je velmi malý, menší než vrabec, nenápadně šedozeleně zbarvený, ale hlavně se pohybuje ve skrytu listoví keřů a stromů, kde loví hmyz. Ten je jeho hlavní potravou.

Hnízda si staví především na zemi. Maximálně těsně nad ní v hustých smrčcích, anebo třeba v břečťanu. Vždy je to kulovitá stavba s bočním vchodem. Pokud je hnízdo na zemi, vždy je ve svahu. Aspoň minimálním. Vajíček je kolem pěti. Rodiče krmí mláďata drobným hmyzem, housenkami a jak je vidět na obrázku, tak i malými šnečky. Budníčci hnízdí zpravidla dvakrát ročně.

Ochrana budníčků je vcelku složitá, ale zároveň velmi prostá. Protože si hnízda staví na zemi v trávě, je jedinou spolehlivou ochranou trávu nesekat. A když už, tak s rozumem. Tím mám na mysli pravidelnou

údržbu zeleně. Pokud se nechá vegetace vyrůst a pak poseká, je stoprocentní, že sekačky rozsekají i obsazená hnízda budníčků. Smrt čeká i na mláďata kosů a drozdů, která opouštějí v této době svá hnízda a ještě neumějí létat. Toto se opakuje rok co rok na pravém břehu Otavy mezi Novým mostem a Sulanem.

Více fotografií najdete na www.naturfoto-duchon.com.

JIŘÍ DUCHOŇ

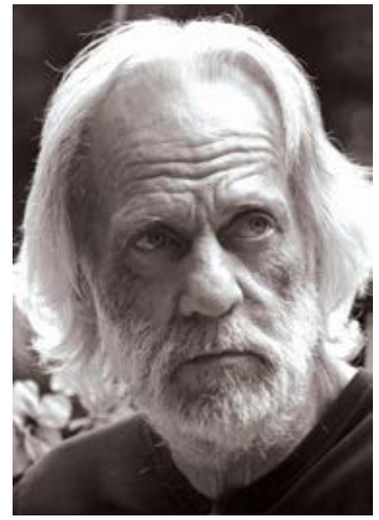

FRANTIŠEK TRÁVNÍČEK: O vůni barev

František Trávníček v rodném Písku za 62 let vystřídal už několik bytů i ateliérů. Ten současný se nachází v „paneláku“ městského areálu. Do neveliké místnosti tu vtěsnal vše, co do klasického aťasu patří a co potřebuje k tvorbě: stojan, na kterém se při mé návštěvě nacházela kompozice ve vínově červené, stoly obtěžkané knihami, gramofon s deskami, dvouplotýnka s navařenou železnou zásobou i stabilně rozestlané lůžko...

A všude na tom, mezi tím a snad i pod tím složky s kresbami, grafickými listy. Koutečky, které by snad mohly zůstat volné, jsou zaplněné tiskařskými barvami a náčiním i připravenými podklady. Právě „vůní barev“ se jeho pracoviště snad nejvíce liší od ateliérů, s nimiž jsem se dosud seznámil. Nikoli oleje, akryly nebo tempery – tu vládnou barvy tiskařské, které jej provázejí už od dávných studií na smíchovské střední polygrafické škole, kde se vyučil knihtiskařem. Na stěnách ateliéru visí vlastní díla autorova i reprodukce oblíbených klasiků zpřed století.

Logicky se nabízí otázka po vzorech. *„Kdysi to byl snad Miró, ale už léta se žádnými vzory nezabývám. Před lety mne moc zaujal Paul Klee a neváhal jsem za ním zajet třeba do Drážďan. Spíše než konkrétní obrazy mne však přitahoval jeho způsob uvažování,“* přiznává hostitel a rozhlíží se, kterou s mnoha složek s kresbami by nabídl k prohlédnutí jako první. Nejprve však pokračuje: *„Z domácích malířů mne snad nejvíce zaujal Stanislav Kolíbal a pak Oldřich Smutný. Za Smutným jsme spolu s Václavem Rožánkem chodívali na jeho chalupu v Putimi, kde také před dvěma roky zemřel.“*

Při zmínce o Václavu Rožánkovi se František Trávníček nerozpovídá (jak jsem očekával), a celý svůj vřelý vztah k učiteli i kamarádovi shrne do lakonické věty: *„Nosil jsem mu barvy a kartony.“* O hloubce jejich vztahu však již vydal svědectví např. citacemi ze svých deníků uvedenými v publikaci Václav Rožánek 1913–1994, vydané Prácheňským muzeem. Jedna ze vzpomínek zároveň ilustruje rozvrh autorova pracovního dne: *„...Odpoledne u Vaška. Celý ateliér, podlaha pokrytá monotypy. Jeden krásnější než druhý. Akty, hlavy, krajiny z Chyšek. Byl spokojený, přišel Oldřich Smutný, tak jsme to zapili. Přinesu další papír, až přijdu příště. Večer jsem doma v ateliéru pokračoval na obraze a drobných kresbách. Beethoven – 4. klavírní koncert.“*

Podobně jako Rožánek i František Trávníček tvořil až po návratu z práce – například v někdejších Jihočeských tiskárnách, kde strávil 26 let po návratu z prezenční služby. Tehdy zkoušel malovat na sololit, ba pouštěl se i do fotografie.

Právě tiskárenské snoubení papírů, lepenek a kartonů s barvami, jejich vlastnostmi i rozmary jsou tím nejvlastnějším východiskem Trávníčkovy výtvarné práce. Sám sice nepřiznává přímý vliv Roberta Rauschenberga ani Alberta Burriho, ale asi by nepopřel, že objevování a využívání „netradičních“ materiálů, jejich povrchových struktur, souznění i konflikty nabízených možností, a vývoj technologie papírenské a kartonážní výroby se mohly odrazit paralelně i u něj na vnímání těchto stále trvanlivějších podkladů. Nejčastěji proto pracuje s jednovrstvou lepenkou a jen výjimečně sáhne po dvouvrstvé vlnité lepence nebo se vrátí k sololitu či použije překližku původem *„od kamaráda nebo od ségry“*. Druhým hlavním materiálem je papír, bílý, málokdy tónovaný, kterému svěřuje své kresby. Vyhýbá se kartonu a odbývá jej krátkým odsudkem: *„Do kartonu nemůžu udělat dírky, do lepenky jo.“*

Skutečnost, že samotný materiál, je jedním z východisek jeho tvorby, dokládá i další z jeho strohých poznámek: *„Vezmu do ruky materiál a cítím, jakou barvu použít.“* Ať jde o rozložené lepenkové krabice nebo makulaturu z tiskáren, je mu jasné, která tiskařská barva k nim patří – to už je součástí zvládnutého tiskařského řemesla, v němž papír bez vhodné barvy a barva bez správného podkladu jsou předem zmařeným úsilím. *„Snažím se vytvořit určitou symetrii, kterou potom na vhodném místě poruším. Nejde mi o nějaký příběh v obraze,“* odtuší Trávníček. Nemohu se však zbavit dojmu, že právě svým „nepříběhem“ s barevnými ploškami a kontrapunkty vytvořenými temperou (ejhle, kdesi pod tím vším přece jen bude nějaká krabice s temperami!) vytváří ve svém obraze množství příběhů – přibližně tolik, kolik diváků se na jeho obraz dnes nebo po letech zahledí.

Probírám se vrstvami složek s grafickými listy a kresbami. Vlastně se liší jen použitou technikou. Grafiky zhotovené bez satinýrky, přetiskované „ze zadní strany“, ani kresby nezapřou píli řemeslníka, kterému vlastní uspokojení a přikývnutí kolegů je nad pochvalu davu. Mne při pohledu na ně napadá slovo „zápis“. Možná zápis zážitku, snad vjem hudby, ale někdy snad jen věrný přepis podvědomí. Jednou se ten kód hromadí uprostřed běloby papíru a pozvolna se rozbíhá k jeho okraji, jindy jakoby začínal daleko mimo něj a jen nechtěně vstupuje na jeho bílou plochu, aby se pokusil o přiblížení k jeho centru. Jako cesta života v moři jiných.

ANDREJ RÁDY

František Trávníček – beze jména...

Blbé chytré mobily

Hráli jsme onehdá s kapelou v matičce stověžaté: začátek září, babí léto, přesto stále příjemné teplé počasí. Cestou do metropole se ovšem nad naším stříbrošedým vozem začala stahovat stříbrošedá mračna, těhotná hektolitry vody. Brzy se i rozpršelo. Dívám se na řidiče Banja; Banjo je klidný. „Norové hlásí, že od 20.00 do 22.00 na Praze 2 pršet nebude."

Stěrače, statečně bojující s přívaly deště, stírají vodu z čelního skla, nikoliv však chmury z mé duše. Chčije a chčije, takže s open-air koncertem se můžeme asi rozloučit...

V 19.00 vjíždíme na nádvoří Novoměstské radnice, kde se má koncert Závodních ovcí pod záštitou Café Neustadt konat. Nebe je sice kovově temné, leč déšť jsme nechali za zády v Brdech. Kovově sinalé jsou však i tváře příchozích pořadatelů: „Je to v háji, vidíš tu buřinu, která se sem žene?", mává mi před nosem svým chytrým mobilem provozní podniku. „No jo, ale teď neprší, ne?" – dívám se střídavě na suchou dlažbu a na neznatelně se protrhávající mraky. „Neprší, ale v devět bude!", strká mi před obličej další inteligentní přístroj s podrobnou meteorologickou mapou tentokrát zvukař. „Já bych to risknul, třeba to vyjde, ne?", hledím nesměle na displej svého hloupého telefonu, který mi hlásí pouze čas 19.15, jinak dobrý. „Ale přijde déšť, vidíš? Liják!" – dovršuje trojnásobnou přesilu svítících miniobrazovek slečna produkční. „Když myslíte...", vzdávám boj s větrnými jedničkami a nulami.

Následuje hektické stěhování několika stolků a židlí i s hosty před kavárnu do přístřešku, určeného původně k hraní, a ještě hektičtější stavění a zapojování aparatury uvnitř malé kavárny. Ve 20.30 je konečně vše hotovo, koncert začíná, nicméně já nejsem s to skrýt svoje rozladění, že se náš poslední letošní pražský koncert pod širým nebem koná pod střechou, a navíc na podiu velikosti 2x2 metry, tanečník Pivít mě při svých kreacích á la Jamiroquai dloube pravým malíčkem do levého oka a já při každém rozmáchlejším pohybu nedobrovolně hraji svou mahagonovou kytarou na plechové činely našeho bubeníka. Buď jak buď, koncert dovedeme do zdárného konce a diváci jsou nakonec nadšení: i ti, kteří poslouchali koncert ze zahrádky kavárny na relativně čerstvém pražském podvečerním vzdoušku.

Ano, tušíte správně: během koncertu spadlo pouze pár bezvýznamných kapek, a mohlo se tudíž klidně hrát venku. Jenže doba už je taková: všudypřítomná digitální síť, která nás obepíná na každém kroku, nás někdy spíše svazuje, místo aby nám dávala křídla. Ubývá prostor pro náhodu, risk, furiantskou lehkomyslnost. Chytré mobily nás neustále spojují se světem, plánují za nás cestu, počítají naše kroky, měří nám rychlost, počet spálených kalorií, myslí za nás, a my z toho pomalu, ale jistě blbneme.

Není proto na škodu občas odlepit zrak od displeje, vzhlédnout k obloze a říct si: „Neprší, budeme hrát venku." A bude-li pršet, zmokneme, ale – slovy McMurphyho z Formanova Přeletu nad kukaččím hnízdem: „Aspoň jsem to zkusil!" Na rozdíl od McMurphyho nám však nehrozí nedobrovolná lobotomie, ale jen dobrovolné měknutí mozků, které nám čím dál častěji nahrazují čtyři jádra – nebo kolik jich v těch čertovských krabičkách vlastně je!

Nyní již musím svou úvahu na téma digitálního otroctví ukončit a jít čeknout web, jaké hlásí zítra Norové počasí na Horské Kvildě. Budou-li hlásit déšť, tak to balím a pojedu radši na kafe do Café Neustadt...

PETR PUTNA

Všichni jsme duchovní, jen někteří o tom nevědí...

Málem jsem to dnes nestihl. Přiběhl jsem přesně v 7:30 hod. Venku ještě zkontrolovat oděv – dlouhé kalhoty mám, tričko s krátkým rukávem…, lepší bude mikina s dlouhým, abych nezranil city žádného z příchozích. Vstoupil jsem. Kam si mám sednout? Doprava, nikdo tam ještě k mému překvapení nebyl, doleva… A nesedí tam ženy? Neseděl tam nikdo! Sedl jsem do levé poloviny, ale pak mi to nedalo, vyšel jsem levým vchodem a vrátil se znovu hlavním vstupem a sedl si hned za vstupní dveře a vyčkával, jak se věci budou vyvíjet.

Ponořil jsem se do atmosféry prostoru. Pro okolní svět turistů korzujících uličkami, sedících v tavernách, hlučících v postávajících hloučcích, mířících na pláž, nebo slunících se na placených lehátkách je to místo zcela odlišné. Prostor pro duši. Lidé přicházeli, podívali se jen tak letmo a laskavě na mě, vytáhli mince, hodili do pokladničky. Vzali ze stovek tenkých svíček několik, popošli k dvěma otočným mosazným tácům, kde zastrčených v písku hořelo už několik svící, zapálili ty svoje. A šli dál k prvnímu obrazu, k první ikoně, s něhou pohladili sklo, dvakrát políbili, několikrát se poklonili, několikrát se pokřižovali. Někteří přinesli malé suché řecké voňavé kytičky a dali je k ikonám. Staří, mladí, muži s kníry a vyleštěnými holínkami, snědé, vitální a hrdé řecké ženy.

Do svíček a rozsvícených lustrů, desítek ikon a velkého množství nástěnných maleb svatých, do vůně malých kytiček, do toho svátostného prostoru a stále přicházejících svátečně oděných lidí pronikal ZPĚV. Mužský hlas vyplňoval celý prostor, vlastně jsem tu už půl hodiny a nic se neděje, jen ten hluboký liturgický zpěv monotónně, ale s hlubokou opravdovostí je slyšet všude, odráží se od každé plošky, násobí se a proniká do všech zákoutí chrámu, proniká i do mé mysli, nejsem schopen se téměř na nic jiného soustředit. Asi po hodině této „přípravy duše" vyšel muž oblečený ve zlatavém kněžském rouchu, v rukou knihu v pozlacených deskách, obcházel s řeckou Biblí celý svatostánek, lidé k němu v bázni a s pokorou přicházeli a polibkem na knihu prokazovali úctu. Zjevené Boží slovo, výjimečná kniha mezi všemi. Přemýšlel jsem, jaké místo zaujímá Bible v životě mém. Její slovo musí být živé v mém srdci, v mém životě, v mých vztazích, v mých slovech... Nestačil jsem domyslet a už tu vycházel další muž s šedivým plnovousem v černém taláru, s kouřící kadidelnicí. Prošel s ní celý kostel, každý kout a v mé hlavě to spustilo další myšlenky. Co vlastně z lidských slov a činů stoupá vzhůru k nebesům a jestli mezi těmi výkřiky, mlčením, pochybováním a klením vystoupá i modlitba vděčnosti za život, za rodinu, za zdraví… Nerozuměl jsem slovům, ale pravoslavný rituál a jeho symboly mluvily víc, než jsem byl schopen pojmout. Celá bohoslužba trvala ještě další dvě hodiny. Vyšel jsem do poledního slunce jiný.

A pochopil jsem, že všichni jsme duchovní lidé. Už na počátku nám Bůh vdechl dech života, a to neznamená jen první nádech, ale také duchovní život. V tom hluku a spěchu a v množství lidí jej ovšem nenajdeme. Potřebujeme prostor ticha, abychom se potkali sami se sebou i s Bohem. I pro mě bylo obtížné vydržet tu první hodinu „přípravy duše". Ale teprve po ztišení mohu z Božího slova něco pochopit a něčemu porozumět.... Až pak může vytrysknout modlitba vděčnosti stoupající vzhůru jako kadidlo. Odcházel jsem jiný, moje duše byla nasycena, moje všechny smysly byly nasyceny... Děkuji. A když jsem opouštěl areál kostela v Paleochoře, na jednom z řeckých ostrovů, na Krétě, ještě jsem dostal sáček s praženým obilím, rozinkami a mandlemi, dobrotami sladkými jako med.

ROSŤA HOMOLA

Z Písku do Budapešti

Biskup Církve československé husitské Filip Michael Štojdl se ve dnech 14. až 16. září vydal na vlakové nádraží Keleti pályaudvar v Budapešti a do okolí maďarsko-rakouského hraničního přechodu Zollamt Nickelsdorf – Vámhivatal Hegyeshalom. Přinášíme část jeho osobních postřehů a zápisků.

ČESKÝ VIRTUÁL

Opět jsem se na vlastní oči přesvědčil, co znamená tzv. „český virtuál". Mám na mysli především virtuál českých diskusních fór, který se zakládá na fotografiích ze sci-fi filmů a prohlášeních Okamury a Konvičky. Jejich hoaxová rétorika má jediný účel. Zajistit zvolení v nejbližších volbách.

ZCELA OSOBNÍ POHLED

Jestliže řekneme, že Evropa situaci nezvládá, musíme říci, že ji celý Západ nezvládl už velmi dávno. Řízené svrhávání diktátorů bylo jen vyslovením písmene A. Vstoupit na území jiného státu, bombardovat a svrhávat režimy je jednoznačně snadnější, než přijít s konkrétním řešením. Za současnou situaci mají odpovědnost jednoznačně všechny evropské země, USA, ale i Rusko. Mají tak podle mě také plnou odpovědnost za oběti tohoto stavu. Říkat, že nechceme uprchlíky, je v tuto chvíli akt zoufalství a politické neschopnosti. Chaos teď nevládne jen na hranicích, ale i v hlavách politických špiček. Vědí, co je populární říkat, za co sklidí politické body, a podle toho se také rozhodují. Stejně tak se bohužel rozhodují i představitelé církví a jiných organizací.

KDO JSOU?

Mezi uprchlíky jsem viděl více rodin, žen s dětmi či seniorů, než tzv. mladých mužů (ti tam samozřejmě byli také). Uprchlíci zahrnují všechny sociální skupiny. Od bohatých, na něž čekaly na maďarsko-rakouských hranicích německé taxíky (!), až po ty chudé, odkázané na rozhodnutí politiků (na ty tam čekaly černé autobusy). Mezi uprchlíky jsem viděl velmi staré lidi, novorozence, ale i desítky invalidních lidí (bez ruky, nohy, na vozíčku, slepí, atd.). Za celou dobu jsem narazil jen na několik muslimů. Většinou jsem potkával syrské křesťany.

CO SE OČEKÁVÁ

Je nutné, aby český stát naprosto jasně definoval, co chce od neziskových organizací, církví, firem... Je třeba seznam věcí požadovaných a věcí, které jsme skutečně schopni nabídnout. Neziskové organizace a církve nesmí jednat samostatně (chaoticky sbírat cokoliv), ale jednotně.

ZAKOPANÝ PES

Mám za to, že je tady objektivně situace, ve které si může Evropa říci jasně, na jakých hodnotách skutečně stojí. Zatím to však vypadá, že na žádných, a že se do takového definování nikomu prostě nechce. Chce-li kdokoliv, aby uprchlíci sdíleli naší kulturu, pak by takový člověk měl být schopen definovat její obsah. Toho však opět doposavad nikdo nebyl schopen. A v tom bude podle mne zakopaný pes.

Text a foto FILIP MICHAEL ŠTOJDL

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ

Ceny věnoval RANČ IXION

Pohybovali jsme se poblíž centra města, do deseti minut pěšky od Velkého náměstí, ve volně přístupných prostorech. Vaším úkolem je napsat vždy číslo fotografie a k němu objekt, který (nebo jehož část) je na záběru. Nemusíte přitom poznat vše – stačí tipnout si aspoň tři záběry.

Odpovědi zasílejte e-mailem (redakce@piseckysvet.cz) nebo vhazujte do schránky na adrese Velké náměstí čp. 1. Z nejpřesnějších vylosujeme dva výherce, kteří získají poukázku na hodinovou projížďku na koni. Ceny věnoval Ranč IXION – Chov Mérenských koní, Chrastiny 69 (Na Křižatkách).

Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

Termín pro odpovědi: nejpozději středa 21. října

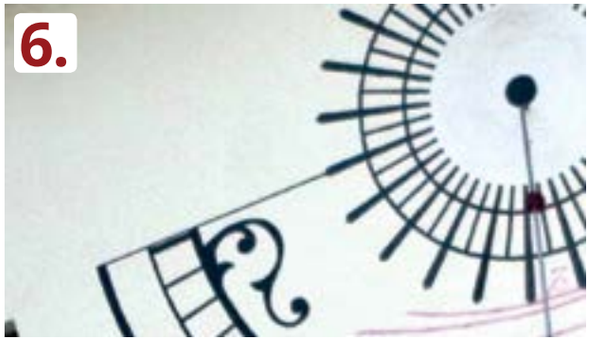

JAK TO DOPADLO MINULE?

Z doručených odpovědí postoupilo tentokrát do slosování třináct soutěžících, kteří zodpověděli správně všech sedm otázek. Hlavní odměny do soutěže věnovala Sladovna Písek a vítěze vylosovala vedoucí marketingu **Lída Klímová** (na snímku).

Volnou rodinnou vstupenku do Sladovny na výstavy Mraveniště II. a Trnkova Zahrada získaly: **Radka Volfová a Lucie Buršíková.**

A správné odpovědi z červnového čísla?

1. Stará pošta, Gregorova 125; 2. Chelčického 7; 3. řeznictví U Hlavínů, Alšovo nám. 38; 4. busta Mikoláš Aleš, Ningrova 13; 5. dům U bílého lva, Velké nám.; 6. radnice, Velké nám.; 7. výstaviště, socha před sídlem Policie ČR.